

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“:

за въ Княжество 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонamenti и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. IX.

СОФИЯ, вторникъ 16 юний 1887 год.

Брой 65.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 104.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на г-на Управляющия Ми-
нистерството на Финанситѣ, представено намъ
съ докладъ му отъ 20 май т. г. подъ No. 12334
и съгласно постановлението на Министерския
Съвѣтъ съ протокола му подъ No. 22 отъ 9
май 1887 година,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ запасния
фондъ (гл. XXI, § 140) по бюджета на Финан-
совото Министерство за текущата 1887 година
осемстотинъ лева за купуване нѣкои необхо-
димы предмѣти, като: столове, шкафове, пердета,
часовникъ и т. н. за мобилиранието на финан-
совото отдѣление при Руссенското окр. управ-
ление.

II. Исполнението на настоящия указъ възла-
гаемъ на господина Управляющия Министерството
на Финанситѣ.

Издаденъ въ столица София на 3 юний 1887 г.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на
Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Муткуровъ.

Георги Живковъ

Приподписалъ:

Управляющия Финансовото Министерство Ми-
нистръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣш-
нитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 12334.

Руссенския окр. управитель съ рапорта си
отъ 18 февруарий т. г. подъ No. 2019, представя
въ повѣренното ми Министерство една смѣтка
за купуване нѣкои необходимы предмѣти, като:
столове, шкафове, пердета, часовникъ и т. н. за

мобелиранието на финансовото отдѣление при
повѣренното му управление, за които предмѣти
ще сѣ нуждни приблизително около 800 лева.

Предъ видъ на горѣизложеното и понеже въ
бюджета за текущата 1887 година на повѣрен-
ното ми Министерство нѣма предвиденъ кре-
дитъ за подобенъ расходъ, за това честь имамъ
да Ви помоля да благоволите и разрѣшите, щото
на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността
по бюджета“ и съгласно постановлението на
Министерския Съвѣтъ (протоколъ No. 22 отъ
9 май 1887 год.) да се взематъ 800 лева отъ
запасния фондъ (гл. XXI, § 140) на казания
бюджетъ.

Ако одобрявате това мое предложение, то моля
Ви да благоволите и подпишете приложения
тукъ указъ.

София, 20 май 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющия Финансовото Министерство, Ми-
нистръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣш-
нитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 107.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на г-на Управляющия Ми-
нистерството на Финанситѣ, представено намъ
съ доклада му отъ 19 май т. г. подъ No. 12203
и съгласно постановлението на Министерския
Съвѣтъ, съ протокола му подъ No. 22 отъ 9 май
1887 година,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се пренесжтъ отъ за-
пасния фондъ (гл. XIV, § 91) по бюджета на
Финансовото Министерство за миналата 1886 г.
къмъ гл. IV, § 34 по бюджета на сжщото Ми-
нистерство и за сжщата година четиристотинъ
лева за исплащание пѣтнитѣ пари на команди-
рованитѣ финансови чиновници и тѣхнитѣ по-
мощници презъ 1886 година.

II. Исполнението на настоящия указъ възла-
гаемъ на г-на Управляющия Министерството на
Финанситѣ.

Издаденъ въ ст. София на 5 юний 1887 г.
На първообразното съ собственитѣ рѣшѣ на
Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Финансовото Министерство, Ми-
нистръ-Председатель и Министръ на Вжтрѣ-
шнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 12203.

Тѣй като предвидения кредитъ въ гл. IV, § 34 по бюджета на Финансовото Министерство за миналата 1886 г. е исчерпенъ и предъ видъ на това, че презъ нея година има да се плаща още на финансовитѣ чиновници и тѣхнитѣ помощници пѣтни пари, по командировката имъ, затова честь имамъ да Ви помоля да благово-
лите да разрѣшите, щото на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“ и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ (протоколъ No. 22 отъ 9 май 1887 год.) да се взематъ за горѣказанната цѣль отъ запасния фондъ (гл. XIV, § 91) по бюджета на повѣренното ми Министерство за миналата 1886 година четиристотинъ лева и да се увеличи гл. IV, § 34 по-бюджета на същото Министерство и за сѣщата година.

Ако одобрявате това мое предложение, то моля Ви да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

София, 19 май 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председатель и Министръ на Вж-
трѣшнитѣ Дѣла, В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 121.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на г-на Управляющия Министерството на Финанситѣ, представено намъ съ докладътъ му отъ 3 юний т. г. подъ No. 13675, и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ (протоколъ No. 24),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ запасния фондъ по текущия бюджетъ на Финансовото Министерство, за държавнитѣ практически земе-
дѣлчески училища въ село Садово до г. Пловдивъ и Образцовий чифликъ край г. Руссе по 300 лева, съ които ще посрѣщатъ расходитѣ послѣдвали по испровождаване повозитѣ си въ близкитѣ градове презъ настоящата финансова година.

II. Заповѣдаме щото настоящия указъ и до-
кладъ да се внесжтъ за утвърждение въ най-
близката сесия на Народното Събрание.

III. Исполнението на тоя указъ се възлага
господину Управляющему Министерството на
Финанситѣ.

Издаденъ въ ст. София на 9 юний 1887 год.
На първообразното съ собственитѣ рѣшѣ на
Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председатель и Министръ на Вж-
трѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 13675.

Понеже при държавнитѣ практически земе-
дѣлчески училища въ с. Садово и Образцовий
чифликъ край г. Руссе твърдѣ често се появява
нужда за испращане въ близкитѣ градове на
повозитѣ си, ту по случай на пазаръ, ту по
пренасване разни потрѣбности за заведенията,
които испращания винаги биватъ свързани съ
неизбѣжни разноси, а пъкъ за тая цѣль нѣма
предвидени кредити по текущия бюджетъ на по-
вѣренното ми Министерство за казаннитѣ учебни
заведения, то на основание чл. 58 отъ „закона
за отчетността по бюджета“ и съгласно мнѣни-
ето на Министерския Съвѣтъ, изложено въ про-
токола му отъ 20 май т. г. подъ No. 24 имамъ
честь да Ви моля, господа Регенти, да благо-
волите и разрѣшите щото да можѣтъ да се взе-
матъ отъ запасния фондъ, гл. XXI, § 140 по те-
кущия бюджетъ на повѣренното ми Мини-
стерство по 300 лева за всѣко отъ горѣспоме-
натитѣ държавни учебни заведения, за покри-
ванието въпроснитѣ расходи презъ текущата
финансова година, като същеврѣменно одобрите
щото настоящия докладъ и указъ да се внесжтъ
за утвърждение въ най-близката сесия на На-
родното Събрание.

Ако одобрявате настоящето ми предложение,
моля да благоволите и подпишете приложения
тукъ указъ.

София, 3 юний 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председатель и Министръ на Вжтрѣш-
нитѣ Дѣла: В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 122.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на г-на Управ-
ляющия Министерството на Финанситѣ, пред-

оставено намъ съ доклада му отъ 3 юний т. г. подъ No. 13676, и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ (протоколъ No. 24),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се поржчатъ направо отъ надлъжното заведение 200 добръ посрѣбдени и 600 бронзови медали отъ величината на Българскитѣ петолетови монети, които да се раздаватъ на свършившиятъ съ успѣхъ държавната учебна занаятчийница въ с. Княжево ученици.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага г-ну Управляющему Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ ст. София на 9 юний 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣцѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 13676.

Съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 20 май т. г. (протоколъ No. 24), имамъ честь да Ви моля, господа Регенти, да благоволите и разрѣшите, щото да могатъ да се поржчатъ направо отъ надлъжното заведение, 200 добръ посрѣбдени и 600 бронзови медали отъ величината на Българската петолетова монета, които медали да се раздаватъ на свършившиятъ успѣшно държавната учебна занаятчийница въ с. Княжево ученици.

Ако одобрявате това мое предложение, моля да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

София, 3 юний 1887 година.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Финансовото Министерство, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 123.

НИЙ РЕГЕНТИТѣ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на г-на Управляющия Министерството на Финанситѣ, представено намъ съ доклада му отъ 3 юний т. г., подъ No. 13677 и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ (протоколъ No. 25),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ запасния фондъ гл. XXI, § 140 по текущия бюджетъ на

Финансовото Министерство 6000 лева и се пренесатъ къмъ гл. XVII, § 116 на сѣщия бюджетъ.

II. Настоящия указъ и докладъ да се внесатъ за утвърждение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

III. Исполнението на тоя указъ се възлага г-ну Управляющему Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ ст. София на 9 юний 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣцѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 13677.

Понеже кредита, предвиденъ въ гл. XVII, § 116 по текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерство се оказва недостатъченъ да покрие нуждитѣ расходи до истичанието на настоящата финансова година и необходимо нужно е да се увеличи съ единъ допълнителенъ кредитъ отъ 6000 лева, то на основание чл. 58 отъ „закона за отчетностъ по бюджета“ и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ, изложено въ протокола му отъ 30 май т. г. (протоколъ No. 25), имамъ честь да Ви моля, господа Регенти, да благоволите и разрѣшите, щото горнитѣ 6000 л. да се взематъ отъ запасния фондъ гл. XXI, § 140 по текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерство и се пренесатъ къмъ гл. XVII, § 116 на сѣщия бюджетъ, като сѣщевременно одобрите, щото настоящия указъ и докладъ да се внесатъ за утвърждение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

Ако одобрявате настоящето ми предложение, моля да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

София, 3 юний 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Финансовото Министерство, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 124.

НИЙ РЕГЕНТИТѣ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на г-на Управляющия Министерството на Финанситѣ, представено намъ съ доклада му отъ 4 юний т. г. подъ No. 13794 и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ (протоколъ No. 24),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се взематъ отъ запасния фондъ по миналогодишния бюджетъ на Финансовото Министерство (гл. XIV, § 91) 270 лева 30 ст. и се пренесатъ къмъ гл. XI, § 69 на сѣщия бюджетъ.

II. Настоящия указъ и докладъ да се внесатъ за утвърждение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

III. Исполнението на настоящия указъ се възлага г-ну Управляющему Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ ст. София на 9 юний 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Годполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 13790.

Понеже кредитата предвиденъ въ гл. XI, § 69 по миналогодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерство се оказа недостатъченъ да покрие нуждитѣ расходи и за да могатъ да се уравниятъ смѣткитѣ по тоя параграфъ, необходимо нужди сѣ още 270 л. 30 ст. вслѣдствие на това и на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“ и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ, изложено въ протоколътъ му отъ 20 май т. г. подъ №. 24, имамъ честъ да Ви моля, господа Регенти, да благоволите и разрѣшите, щото горнята сума да се вземе отъ запасния фондъ, гл. XIV, § 91 отъ миналогодишния бюджетъ на повѣренното ми Министерство и се пренесе къмъ гл. XI, § 69 на сѣщия бюджетъ, като сѣщевременно одобрите щото тоя указъ и докладъ да се внесатъ за утвърждение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

Ако одобрявате настоящето ми предложение, моля да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

София, 4 юний 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 125.

НИЙ РЕГЕНТИТѣ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на г-на Управляющия Министерството на Финанситѣ, пред-

ставено намъ съ доклада му отъ 6 юний т. г. подъ №. 13973, и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ (протоколъ №. 25),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ нуждитѣ за Държавната Печатница двѣ подедни машини да се поржчатъ направо отъ заведението, съ което Министерството на Финанситѣ води нуждитѣ преговори, а освѣнъ това върхнината за исплащане на тия машини да се вземе отъ кредита за довършването зданието на печатницата, предвиденъ въ текущия бюджетъ на упоменжтото Министерство гл. XIX, § 131.

II. Исполнението на тоя указъ се възлага господину Управляющему Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ ст. София на 11 юний 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 13973.

Съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ, направено въ засѣданието му отъ 30 май т. г. (протоколъ №. 25) и на основание чл. 75 алинея 4 и 6 и чл. 77 отъ „закона за отчетността по бюджета, имамъ честъ да Ви моля, господа Регенти, да благоволите и разрѣшите, щото нуждитѣ за довършването новото здание, предназначено за Държавната Печатница, двѣ подедни машини, да могатъ да се поржчатъ направо отъ заведението, съ което повѣренното ми Министерство води нуждитѣ преговори отъ една година врѣме, и освѣнъ това върхнината за исплащане стойността на тия машини, да може да се вземе отъ кредита за доизвършване зданието на печатницата, предвиденъ въ текущия бюджетъ на повѣренното ми Министерство по гл. XIX, § 131.

Ако одобрявате настоящето ми предложение, моля да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

София, 6 юний 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Съ указъ подъ №. 106 отъ 4 май т. г., отмѣнява се указа подъ №. 45 и назначението на Софийския финансовъ чиновникъ Г. П. Ивановъ, ще се счита не отъ деня, когато е при-

елъ длъжността въ Софийското финансово отделение, както е казано въ указа под № 56, а отъ деня на предаванетоъ дѣлата въ Търново т. е. ще се счита като премѣстенъ само, а не и уволняванъ.

Съ указъ под № 119 отъ 9 юний т. г., се постановява: по ст. I уволнява се ковчежника при Ямболското окол. ковчежничество, Вълчановъ, отъ занимаемата длъжностъ, както се има предъ видъ за друга длъжностъ; по ст. II премѣства се ковчежника при Т.-Сейменското окол. ковчежничество П. Т. Станчевъ на същата длъжностъ въ Ямболското ковчежничество; по ст. III назначава се за ковчежникъ на Т.-Сейменското окол. ковчежничество писаря при Бургазското окр. ковчежничество Е. Г. Ангелидисъ, и по ст. IV уволнението на Вълчанова да се счита отъ деня на предаванетоъ длъжността, а Станчевъ и Ангелидисъ да получаватъ заплатата си непрекъснато.

Съ указъ под № 120 отъ същата дата, назначава се за касиеръ на Пловдивския банковъ клонъ, на мѣсто вакантно, бившия Т.-Пазарджикски финансовъ началникъ Илия Калевъ, съ годишна заплата 4200 лева.

УКАЗЪ

№ 38

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на господина Управляющий Министерството на Финансите, представено намъ съ доклада му отъ 9 текущий май под № 1976,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отменимъ алинея б отъ §§ 12 и 15 отъ правилата за строение частни здания въ градоветъ на Българското Княжество, отъ 1881 година, и да ги заменимъ съ слѣдующитъ алинеи и параграфи:

§ 12. б) „Величината на участъцитъ за строение къщи само за живѣние или продавници съ къща отгоръ за живѣние, не ще бѣде по-малка отъ (250) двѣстъ и педесетъ квадратни метра, съ лице (фасада) най-малко отъ (10) десетъ линейни метра, по дължината на улицата;

в) Величината на участъцитъ за построяване само на продавници не трѣбва да бѣде по-малка отъ (100) сто квадратни метра, съ лице не по-малко отъ (10) десетъ линейни метра, по дължината на улицата.

§ 15. „Въ участъцитъ за къщи или за дюкяни съ къщи отгоръ за живѣние трѣбва да се оставя незастроено мѣсто за дворъ отъ (100) сто квадратни метра най-малко, а въ участъцитъ само за дюкяни — най-малко (20) двадесетъ квадратни метра“.

II. Исполнението на настоящия указъ възлага на господина Управляющий Министерството на Финансите.

Издаденъ въ столица София на 5 юний 1887 година.

На първообразното съ собственитъ ръцѣ на Регентитъ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписахъ:

Управляющий Финансовото Министерство, Министръ-Председателъ и Министръ на Вжтрѣшнитъ Дѣла,
В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитъ на България,

№ 1976.

Досегашната практика доказа, че алинея б отъ § 12 отъ „Правилника за строение частни здания въ градоветъ на Княжеството“, е трудно приспособима, за да не кажѣ, че е съвършено неприлагаема. Споредъ тази алинея изисква се, щото участъка, върху когото ще се построяватъ здания, трѣбва да има най-малка едно пространство отъ 450 квадратни метра, безъ обаче да опредѣля, да ли тѣзи здания сѣ назначени за живѣние (къщи) или за продавници (дюкяни).

Въобще, по всичкитъ по-главни градове въ Княжеството малко се намиратъ притежатели, които да иматъ изискуемото се отъ закона пространство за да могатъ да строятъ, а на повечето отъ тѣхъ мѣстата сѣ маломѣрни, и слѣдователно за да могатъ послѣднитъ да строятъ трѣбва или да купятъ мѣстата отъ съседитъ си или да продаждъ своитъ на послѣднитъ; но тъй като цѣнитъ на мѣстата въ градоветъ сѣ доста високи, то не всѣкога може да се достигне този резултатъ и по тази причина спира се успѣшното регулиране и застрояване на градоветъ и маломѣрнитъ притежатели се лишаватъ отъ ползването на имота си.

Има още и това обстоятелство, че при всичкото строго слѣдение за изпълняване споменатата алинея б отъ § 12, тя често е бивала нарушена. Маломѣрнитъ притежатели за да избѣгнатъ закона се сдружаватъ и върху едно пространство отъ 450 кв. метра построяватъ къщи. Веднажъ сградитъ построени раздѣлятъ двора и по този начинъ построяватъ на пространства по-малки отъ колкото го изисква закона.

Дирекцията на Обществениитъ Сгради, отъ компетентността на която е въпроса, за който е рѣчь, вслѣствие на горѣизложеното и като има предъ видъ: а) че за живѣние на едно семейство достатъчно е една къща отъ пространство 150 квадратни метра, съ единъ дворъ отъ 100 кв. метра, и б) че § 12 отъ споменатия правилникъ опредѣля пространството само за къщи, а не и за продавници, то намира, щото пространството 450 кв. метра да се намали до minimum на 250 кв. метра за къщи само за живѣние или продавници съ къщи отгоръ за

живѣние, а за продавници само най-малко 100 кв. метра, като се слѣди, щото за първия случай да остава незастроено мѣсто за дворъ най-малко 100 кв. м., а за втория minimum 20 кв. метра.

Предъ видъ на горѣизложеното моля ви, Гг. Регенти, да благоволите и разрѣшите, щото алинея б отъ § 12 на „Правилника за строение частни здания въ градоветъ“, да се отмѣни и да се замѣсти съ слѣдующитѣ двѣ алинеи:

„Величината на участъцитѣ за строение къщи само за живѣяние, или продавници съ къщи отгорѣ за живѣяние, не ще бѣде по-малка отъ (250) двѣстѣ и петдесетъ квадратни метра, съ лице (фасада) най-малко отъ (10) десетъ линейни метра, по дължината на улицата“.

„Величината на участъцитѣ за построяване само на продавници (дюкяни) не трѣбва да бѣде по-малка отъ (100) сто квадратни метра, съ лице не по-малко отъ (10) десетъ линейни метра, по дължината на улицата“.

Това прието, естествена нужда се появява за преработванието и на § 15 отъ споменжия правилникъ, който параграфъ моля да се замѣни както слѣдва:

„Въ участъцитѣ за къщи или за продавници съ къщи отгорѣ за живѣние трѣбва да се оставя незастроено мѣсто за дворъ най-малко отъ (100) сто квадратни метра, а въ участъцитѣ само за продавници — най-малко (20) двадесетъ квадратни метра.

Ако одобрявате това мое предложение, моля ви, г-да Регенти, да благоволите и подпишете приложени тукъ указъ.

София, 9 май 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ, Министръ-Предсѣдателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 39.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на господина Министра на Финанситѣ, представено намъ съ доклада му подъ No. 2261, и съгласно постановлението на Министерския Сѣвътъ съ протокола му подъ No. 24 отъ т. г.,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Съгласно чл. 92 и 95 отъ закона за отчетността, да се взематъ отъ „расхода на сключенитѣ упражненія“ (§ 176), по бюджета на Дирекцията на Обществениитѣ Сгради за т. г. 50 лева, за исплащанне джбовиятъ материалъ, доставенъ презъ 1885 г., по поправката моста на р. Струма, при с. Коняво.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаемъ на господина Управляющий Финансовото Министерство.

Издаденъ въ ст. София на 10 май 1887 год.
На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на
Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Муткуровъ.

Георги Живновъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Финанситѣ, Министръ-Предсѣдателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 2261.

Понеже бюджета на Дирекцията на Обществениитѣ Сгради за 1885 г., се сключи, предъ видъ, че за доставката на джбовъ материалъ, по поправката моста на р. Струма, при с. Коняво, презъ нся година, има да се плащатъ 50 лева; имамъ честта да ви моля да благоволите да разрѣшите, щото на основание чл. 92 и 95 отъ закона за отчетността, и съгласно постановлението на Министерския Сѣвътъ съ протокола му подъ No. 24, отъ т. г., горѣозначената сума да се вземе отъ „расхода на сключенитѣ упражненія“ (§ 176), по бюджета на сжщата Дирекция за т. г.

Ако одобрявате това мое предложение, то моля ви да благоволите и подпишете приложени тукъ указъ.

София, 28 май 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Финансовото Министерство Министръ-Предсѣдателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, В. Радославовъ.

По Минист. на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

УКАЗЪ

№ 33.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на нашѣтъ Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, представено намъ съ докладътъ му отъ 29 май т. г. No. 5623, и на основание чл. чл. 92 и 93 отъ „закона за отчетността по бюджета“,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се взематъ 12 лева отъ гл. XV, § 74, „приходъ при сключени упражненія“ по бюджета на Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията (Главно управление на пошитѣ и телеграфитѣ) за 1887 год. за исплащанне стойността на два броя отъ в. „Домакинъ“ абонирани презъ Софийската телеграфо-пощенска станция презъ 1885 год., която стойность трѣбвало да се исплати отъ суммата предвидена по гл. XIII, § 67, по бюджета на сжщото Министерство за 1885 год.

II. Исполнението на настоящия указъ възлага на нашия Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Издаденъ въ ст. София на 1 юний 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣчь на Регентитѣ написано :

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията,
Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 5623.

Понеже стойността на абониранитѣ презъ 1885 год. два броя отъ в. „Домакинъ“ не е била заплатена въ предвидения отъ чл. 87 отъ „закона за отчетността по бюджета“ срокъ, която стойностъ трѣбваше да се заплати отъ суммата предвидена по гл. XIII, § 67, по бюджета на повѣренното ми Министерство (Главно управление на пошитѣ и телеграфитѣ) за 1885 год., то съгласно чл. чл. 92 и 95 отъ „закона за отчетността по бюджета“, моля ви да благоволите да разрѣшите тая стойностъ отъ 12 лева да се вземе отъ гл. XV, § 74 „расходъ по сключени упражненія“ за 1887 год.

Ако одобрявате това мое предложение, моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

София, 29 май 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията,
Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 34.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на нашия Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, представено намъ съ докладътъ му отъ 29 май 1887 год. подъ №. 5625, и съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ въ засѣданието отъ 20 май 1887 г. протоколъ №. 24,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Разрѣшава се свръхсметенъ кредитъ отъ 964 лева 17 ст. на Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията за заплащане на бившия завѣдующий Софийската телеграфо-пощенска станция В. Обретенкова принадлежащата се съгласно съ разрѣшението на бившето Министерствъ сумми т. е. разликата между заплатата му I-й подсекретаръ при Главното телеграфо-пощенско управление и главенъ механикъ при същото управление за врѣме отъ 7 май 1885 год. до 1 май 1886 год.

II. Тоя кредитъ, който ще се вземе отъ предвидениятъ въ Конституцията (чл. 126) триста хиляди лева, ще се отнесе къмъ бюджета за 1886 година.

III. Настоящия указъ заедно съ доклада, съгласно чл. 31 отъ „закона за отчетността по бюджета“ да се внесе на одобрение въ най-близката сессия на Народното Събрание.

IV. Исполнението на настоящия указъ се възлага на нашия Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Издаденъ въ ст. София на 1 юний 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣчь на Регентитѣ написано :

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.
Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 5625.

Съ приказъ отъ 4 май 1885 год. подъ №. 44, бившия подсекретаръ при Главното телеграфо-пощенско управление, а по настоящемъ счетоводителъ при същото управление В. Обретенковъ, е билъ натоваренъ съ завѣдванието на Софийската телеграфо-пощенска станция, като е оставалъ и за напредъ да се счита за подсекретаръ и съ предвидената за тая послѣдната длъжностъ заплата. В. Обретенковъ, като е ималъ предъ видъ голѣмата отговорност, която има при завѣдванието на станцията и много повече усилената работа отъ колкото, когато е билъ подсекретаръ, съ рапортъ отъ 29 май 1885 година подъ №. 695, е поискалъ да му се отпуща плата съразмѣрна съ оная предвидена за длъжността която изпълнява, или пъкъ да се повърне на първата му длъжностъ. Тогавашното му начальство, като намѣрило прозбата за справедлива, съ указъ №. 34 отъ 25 юний 1885 год., е узаконило да се отпущатъ В. Обретенкову дневни пари презъ всичкото врѣме до колкото той завѣдва станцията

Обача на 16 ноемврий 1885 год. Министерството на Финанситѣ спрѣло отпущанieto В. Обретенкову дневни пари, по причина, че това отпущане е ставало противъ правия смисълъ на чл. 37 буква б отъ „законътъ за чиновницитѣ“, защото В. Обретенковъ не е мѣнявалъ мѣстожителството си и е искало повръщанieto отпущениятъ В. Обретенкову дневни пари за врѣмето отъ 7 май до 1 ноемврий 1885 год.

Тогавашното Министерство за да уреди въпроса, т. е. за да се отпусне В. Обретенкову плата съразмѣрна съ оная предвидена за длъжността, която е изпълнявалъ, и въ същото врѣме да се даде възможностъ да се повърнатъ отпущениятъ вече дневни пари, съ указъ отъ 26 априлий 1886 год. подъ №. 6, е назначило В.

Обретенкова за и. д. главенъ механикъ при управлението съ предвидената по бюджета заплата като остава да завѣдва станцията, и това назначение да се счита отъ денѣтъ на приеманieto завѣдването на станцията, обаче и това разпорѣждане се указало незаконно, тъй като назначението на В. Обретенкова за главенъ механикъ може да се счита отъ деня когато е встъпилъ въ длъжностъ; а слѣдователно отъ тогава и да се ползува съ предвидената за нея длъжностъ заплата, защото за миналото врѣме той е получавалъ заплата за друга длъжностъ сир. като I подсекретарь при Главното телеграфо-пощенско управление.

Като имахъ предъ видъ, че В. Обретенковъ е завѣдавалъ Софийската телеграфо-пощенска станция презъ най-труднитѣ врѣмена, т. е. презъ врѣмето на Пловдивския прѣвратъ и Сърбско-Българската война, когато е билъ задлъженъ да стои и да работи непрекъснато денемъ и нощемъ въ станцията, има пълно право да получи заплата съразмѣрна съ оная предвидена за длъжността, която е изпълнявалъ, както я е и получавалъ до едно врѣме, само по единъ незаконенъ начинъ, т. е. съ отпущание на дневни пари, а отъ друга страна отпущанието на дневни пари, като е противъ чл. 37 буква б отъ „закона за чиновницитѣ“ и чл. чл. 71 и 72 отъ „закона за отчетността по бюджета“, внесохъ въпроса въ Министерския съвѣтъ за разрѣшение; послѣдния въ засѣданието си отъ 17 декемврий 1886 год. постанови, щото принадлежащата се, съгласно съ разрѣшението на бившето Министерство, на г-на Обретенкова сума да се исплати отъ предвидения въ чл. 126 отъ Конституцията свръхсметенъ кредитъ.

Предъ видъ на това постановление и като взехъ мнѣнието на г-на Министра на Финанситѣ, азъ се отнесохъ до Министерския Съвѣтъ, който въ засѣданието си отъ 20 май т. г. протоколъ No. 24, ми разрѣши свръхсметенъ кредитъ отъ 964 лева и 17 ст. за заплащане В. Обретенкову, принадлежащата се съгласно съ разрѣшението на бившето Министерство сума, т. е. разликата между заплата му като I подсекретарь и главенъ механикъ за врѣме отъ 7 май 1885 год. до 1 май 1886 год.

Като ви долагамъ за горѣизложеното, честь имамъ да ви помоля, г-да Регенти, да благоволятъ и одобритъ, чрезъ подписването на приложенія тукъ указъ, рѣшението на Министерския Съвѣтъ.

София, 29 май 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията, Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Правосъдието.

Съ указъ подъ No. 204 отъ 2 юний т. г., се постановява: съгласно постановлението на Рус-

сенския апелативенъ съдъ въ присѣдата му подъ No. 49 отъ 3 априлий т. г., смегчава се отъ петъ години затворъ въ окови на двѣ години простъ затворъ, наказанието на Мила Янкова отъ г. Варна, осѣдена съ същата присѣда, по обвинението ѝ въ това, че като се скарала и сбила съ съсѣдътъ си Стати Димитровъ Псевтоглу, нанесла му два удара въ слабинитѣ чрезъ ритане съ кракътъ си, отъ които удари той е умрѣлъ.

Съ указъ подъ No. 205 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Руссенския апелативенъ съдъ въ присѣдата му подъ No. 23 отъ 25 февруарий т. г., помилва се съвършено Енчо Боневъ и майка му Кръстина Бонева отъ г. Лѣсковецъ, обвинени въ нарушение табачния уставъ и осѣдени съ същата присѣда, отъ наказанието да заплатятъ въ полза на хазната двадесетъ и четири лева (24) акцизно приво за 16 оки тютюнъ, двойната глоба на този сборъ и дванадесетъ лева (12) двойно бандеролно право за една ока и 350 др. тютюнъ рѣзанъ вънъ отъ фабриктѣ.

Съ указъ подъ No. 206 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Кюстендилския окръженъ съдъ, въ присѣдата му подъ No. 102 отъ 19 декемврий 1886 год., помилва се съвършено 19 годишния Григоръ Георгиевъ, отъ г. Кюстендилъ, отъ наказанието да издржи три години затворъ въ окови, което му е наложено съ същата присѣда, по обвинението му въ кражба чрезъ пробиване на стѣна.

Съ указъ подъ No. 207 отъ съща дата, се постановява: съгласно постановлението на Плевенския окръженъ съдъ, въ присѣдата му подъ No. 55, отъ 19 септемврий 1883 год., смегчава се отъ шестъ на единъ мѣсеченъ затворъ, наказанието на Кръсто Тодоровъ, отъ г. Тетевенъ, осѣденъ съ същата присѣда, по обвинението му въ укриване на разбойници, които сж осѣдени на други по тежки наказания.

Съ указъ подъ No. 208 отъ 6 юний т. г., се постановява: по ст. I уволнява се подпредседателя на Върховния Кассационенъ Съдъ, Вас. Мишайковъ, и по ст. II одобрява се щото заплата на Мишайкова да слѣдва до денѣтъ на предаванетоъ длъжността.

Съ приказъ подъ No. 79 отъ 3 юний т. г., назначава се старшия писаръ въ канцеларията на Върховния Кассационенъ Съдъ Моско Хр. Московъ, за секретаръ при прокурора на същия съдъ, на мѣсто вакантно; назначението се счита отъ денѣтъ на встъпване въ длъжността, отъ когато ще почне да слѣдва и заплата му.

Съ приказъ подъ No. 81 отъ 8 юний т. г., вслѣствие представлението подъ No. 1136 отъ 23 миналия мѣсець май на председателя на Хасковския окръженъ съдъ, уволнява се отъ длъжностъ секретаря при същия съдъ Пенко Геновъ и вмѣсто него назначава се за секре-

таръ на окръжния съдъ секретаря на Ямболския мировий съдия, Георги Т. Буковъ, вмѣсто когото пъкъ за секретаръ на мировий съдия назначава се Теодосий Стоевъ; платата на Генова прекъсва отъ денѣтъ, въ който председателя ще му съобщи за уволнението, на Букова слѣдва непрекъснатата, а на Стоева почва отъ денѣтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 82 отъ съща дата, назначава се Ангелъ Вълчовъ, бившия секретаръ на Старо-Загорския окръженъ съдъ, за секретаръ на Свищовския окръженъ съдъ, вмѣсто Велева, който минава на друга длъжностъ; платата на Вълчова почва отъ денѣтъ на встъпването му въ длъжностъ.

По Военното Министерство.

Регентитѣ на България въ ст. София на 10 юний 1887 г. изволиха да издадѣтъ слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№ 42.

Произвежда се въ чинъ поручикъ въ сравнение съ свѣреницитѣ си: Отъ 11-й пѣши Сливенский полкъ подпоручикъ Топузовъ.

Произвежда се въ чинъ поручикъ, съ старшинство отъ 1 януарий 1887 г.: Отъ 6-й пѣши Търновский полкъ подпоручикъ Войниковъ.

Уволняватъ се въ отпускъ задъ граница: Отъ Пионерний полкъ поручикъ Черневъ, отъ 13-й пѣши Рилский полкъ поручикъ Запряновъ и отъ 6-й пѣши Търновский полкъ капитанъ Димантчиевъ, и тримата по на два мѣсеца, по болѣсть.

Продължава се отпуска задъ граница: На ротмистра отъ 1-й конний полкъ Стойлова още на двѣ недѣли, по домашни обстоятелства.

Уволнява се отъ служба по прошение отъ 9 май т. г.: Отъ 1-й конний на Негово Височество полкъ капелмайстора А. Витовски.

За Военний Министръ другаря му отъ Генералния Щабъ, Майоръ Паприковъ.

П Р И К А З Ъ

№ 150.

Обявявамъ по Военното Вѣдомство кассационнитѣ рѣшения на главний военний съдъ подъ No. No. 1, 2 и 3.

София, 21 априлий 1887 год.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ.

На Главния Воененъ Съдъ.

Р ѣ ш е н и е

№ 1.

Въ името на закона: 1887 година мартъ 14 день, Главния Воененъ Съдъ изслуша дѣлото на кассационната жалба на подсѣдимия жандармъ отъ Старо-Загор-

ската окръжна жандармерийска рота Коста Тодорова, противъ издадената за него присѣда отъ Пловдивския Воененъ Съдъ.

Отъ дѣлото се вижда, че Пловдивския Воененъ Съдъ въ съдебното си засѣдание отъ 23 май 1885 година, призналъ подсѣдимия Коста Тодорова виновенъ въ това, че на 14 мартъ 1885 година, въ казармата на Канабунарската бригада по несъблюдене на правилата за държане на огнестрѣлно оръжие, случайно наранилъ въ корема съ револверъ жандарма Мустафа Ахмедовъ, отъ което подиръ два дѣня е послѣдвала смъртъ и примѣнилъ къмъ дѣянieto на подсѣдимия членъ 182 отъ Гражданския Наказателенъ Законникъ и го осѣдилъ съ затворъ на шестъ мѣсеци.

Въ подадената противъ тая присѣда кассационна жалба, подсѣдимия обяснява: 1) че неговото дѣло, като престѣпление общо и предвидено отъ Гражданския Наказателенъ Законникъ, споредъ правилника на жандармерията на Османската Империя отъ 15 Сеферъ 1287 година, не е било подсѣдно на Военното Сѣдилище; 2) че съда е нарушилъ формата на съдопроизводството, като е попиталъ, вопреки протеста на защитника, подъ кѣтѣва въ качество на свидѣтель, бригадира Паскалъ Минчева, който е позволилъ да се държи въ казармата пълненъ револверъ, и 3) че дѣянieto съставлява престѣпление случайно и подхожда къмъ първа алинея отъ 182 членъ Гражданския Наказателенъ Законникъ, заради което подсѣдимия проси да се отмѣни присѣдата му. Като съобрази жалбата на подсѣдимия съ присѣдата на съда, съ обстоятелствата на дѣлото и законитѣ и като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, Главния Воененъ Съдъ намѣри, че: 1) членове 453 и 67 отъ притурката No. 12, отъ Органическиия Уставъ — чиноветѣ на Источно Румелийската милиция и жандармерия, се съдятъ исклучително споредъ постановленията на военно-наказателния законъ, който дѣйствува въ Османската Империя.

Споредъ 1, 5 и 6 членъ отъ тоя законъ, членоветѣ отъ жандармерията, както за войнски, тъй и за общи углавни престѣпления, се съдятъ отъ Военнитѣ Сѣдилища, при което послѣдния членъ приема за норма на подсѣдността качеството на обвиняемия (ratione person): 2) че испитванието бригадира Паскалъ Минчева подъ кѣтѣва не може да състави нарушение на съдопроизводственнитѣ форми, защото протестътъ на защитника не може да се счита като законъ обязателенъ за съда по разрѣшаване въпроси на основание вътрѣшното убѣждение. Обстоятелството, че бригадира Минчевъ въ дадения случай по мнѣнието на защитата е билъ заинтересованъ, като доущалъ да се държи пълненъ револверъ въ казармата, не е справедливо, тъй като той е шракалъ револвера и го е върналъ на стопанина му празенъ, като го предопредилъ въ същото врѣме да си земе револвера, тъй като, споредъ правилата, мѣняване на казѣнно оръжие не се позволява, а слѣдователно напълването на револвера и не осторожното убийство, е станало въ неговото отсъствие и безъ негово знание; 3) че казанното дѣяние съставлява простѣпкъ, предвиденъ отъ втората половина на 182 членъ, защото то е произлѣзло не случайно, т. е. безъ да е могълъ виновния да го предвиди, а отъ невниманіе или не съображение на съществуващитѣ правил-

ници, тъй като виновния да опитва револвера е трѣбвало да го разгледа да ли е пълнен или не, а тъй също е нарушил правилото да испитва револверъ въ помѣщеніето на казармата и при тоза срещу съслуживца си Мустафа Ахмедовъ, който е станалъ жертва на неосторожността на първия. Заради това, като признава касационната жалба на подсѣдимия Коста Тодорова неоснователна, Главния Воененъ Сѣдъ

р ѣ ш и :

Издадената относително жандарма Коста Тодорова присѣда отъ Пловдивското Военно Сѣдилище да остави въ законната си сила.

Подписали членове: Отъ Генералния Штабъ, Капитанъ Паприковъ и Майоръ Паница.

Предсѣдатель: Отъ Генерал. Штабъ, Майоръ Петровъ.

Р ѣ ш е н и е

№ 2.

Въ името на закона: 1887 година, мартъ 14 день Главния Воененъ Сѣдъ изслуша дѣлото по касационната жалба на подсѣдимия жандармъ отъ бившата Пловдивска окръжна жандармерия, Петръ Стойновъ, противъ издадената за него присѣда отъ Пловдивския Воененъ Сѣдъ.

Отъ дѣлото се вижда, че Пловдивския Воененъ Сѣдъ въ сѣдебното си засѣдание отъ 25 юний и 6 юлий 1885 година, призналъ подсѣдимия Петръ Стойновъ виновенъ въ това, че презъ пощата на 30 мартъ 1885 година, като отишълъ въ къщата на Минко Ивановъ въ село Аджаръ, опиталъ се да изнасилва съпругата на послѣдния, Анна, обаче нemoжалъ да я изнасилва по причина, че послѣдната могла да се отърве отъ рѣцѣтъ му и да избѣгне у съседитѣ си и, като се съобразилъ съ дѣйствующитѣ въ страната закони, примѣнилъ къмъ дѣянията на подсѣдимия притурката къмъ членъ 198 отъ наказателния законникъ и го осѣдилъ на 3 мѣсеца затворъ.

Въ подадената противъ тая присѣда жалба, подсѣдимия Петръ Стойновъ, като указва на своята си честна служба въ редоветѣ на войската, намира присѣдата на Пловдивския Воененъ Сѣдъ недостатъчно основателна, тъй като въ нея не били изложени подробно могицитѣ, на които сѣда е основалъ обвинението.

Като се съобрази съ обстоятелствата на настоящето дѣло, съ законитѣ, и като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, Главния Воененъ Сѣдъ намѣри: 1) жалбата на подсѣдимия Петръ Стойновъ не съдържа въ себе никакви посоки за нѣкое неправилно примѣняване на закона или нарушаване съдопроизводствени обряди, и 2) че тя говори само за въпроса на факта, когото сѣда разрѣшава по вѣтрѣшното си убѣждение.

Заради това, Главния Воененъ Сѣдъ, като призна жалбата на Петръ Стойнова неоснователна за казиране дѣлото.

р ѣ ш и :

Присѣдата отъ Пловдивския Воененъ Сѣдъ по дѣлото на Петръ Стойновъ да остане въ законна сила,

а подадената касационна жалба да остане безъ послѣдствие.

Подписали членове: Отъ Генералния Штабъ, Капитанъ Паприковъ и Майоръ Паница.

Предсѣдатель: Отъ Генералния Штабъ, Майоръ Петровъ.

Р ѣ ш е н и е

№ 3.

Въ името на закона: 1887 година мартъ 18 день, Главния Воененъ Сѣдъ изслуша дѣлото по касационния протестъ на Военния Прокуроръ при Пловдивския Воененъ Сѣдъ и по касационната жалба на подсѣдимия подпоручикъ отъ Пловдивския учебенъ батальонъ В. Бенчевъ, противъ издадената за послѣдния присѣда отъ Пловдивския Воененъ Сѣдъ.

Отъ дѣлото се вижда, че Пловдивския Воененъ Сѣдъ въ сѣдебното си засѣдание отъ петнадесетий февруарий, десетий, единадесетий, петнадесетий, седемнадесетий и осемнадесетий априлий 1885 година намѣрилъ, че когато подсѣдимия подпоручикъ В. Бенчевъ билъ ковчезникъ въ учебния батальонъ отъ 5 августъ 1883 година до 7 юний 1884 година, той злоупотрѣбилъ съ довѣрие и употрѣбилъ въ своя лична полза 20,863 гр. 64 $\frac{1}{2}$ ст. сума, която точно се е опредѣлила само отъ комиссията, назначена по ходатайството на Врѣменното Военно Сѣдилище съ заповѣдъ по Милицията и Жандармерията и която е била попълнена отъ подсѣдимия своевременно, защото до самия день на окончателното засѣдание на сѣда 17 и 18 априлий отъ подпоручика Бенчева не е билъ потрѣбенъ точно опредѣления дефицитъ. Предявеното обвинение въ врѣме засѣданието на сѣда, че подпоручикъ Бенчевъ получилъ 123 гр. и 20 ст. отъ командира на 2-та рота на 7 юний, когато не е билъ ковчезникъ, а между това отъ горѣизложеното се вижда, че той макаръ и да не е изпълнявалъ ковчезническата си длъжностъ, но все пакъ се е числилъ като такъвъ до 7 юний, която сума се е попълнила по първото предявено трѣбование въ врѣме на самото засѣдание.

Относително въпроса за кражбата, Сѣдилището признало подпоручика Бенчева не виновенъ по недоказаностъ, а оказавшия се дефицитъ е произлѣзалъ не по зла воля и не по лошъ омисль.

По нататѣкъ Пловдивското Военно Сѣдилище, като взело подъ внимание: неопитността на подсѣдимия въ смѣтководителството при отсѣлствіето на точни инструкции за водение на смѣтки, продължителността на предварителния арестъ признало подпоручика Бенчева виновенъ: 1) като е билъ ковчезникъ на учебната дружина злоупотрѣбилъ съ довѣрието и употрѣбилъ за своя лична полза правителствени пари въ количество 20,863 гр. и 64 $\frac{1}{2}$ ст., които той представилъ своевременно, когато му извѣстили за дѣйствителността на този дефицитъ; 2) че получилъ 123 гр. 20 стот., когато билъ ковчезникъ и ги употрѣбилъ за своя полза, и 3) като билъ здравъ преструвалъ се на боленъ, и на основание 164 и 42 членъ отъ военно-наказателния законъ и чл. 8 и 33 отъ устава за военната дисциплина го осѣдило на затворъ десетъ мѣсеци, безъ да му се вземе подъ внимание предварителния арестъ.

А. Въ подадения противъ тая присѣда протестъ, Военния Прокуроръ намира, че тя не е законна на

сѣдующитѣ основания: съ рѣшението на Върховното Военно Сѣдилище подъ No. 12 е разяснено, «че членъ 164 се отнася само до употребление въ своя полза на правителствени вещи, които при всичко това не престава да сѣ правителствени и на лице»; а въ дадения случай Военното Сѣдилище, като е признало подсѣдимия «виновенъ въ злоупотребление на довъръ», което, съгласно рѣшението на Върховното Военно Сѣдилище No. 12 и 7, «е нищо друго, освѣнъ злоупотребление на правителствени пари», извършено отъ ковчезникъ и предвидено отъ 160 членъ на военнопонаказателния законъ, то е било обязано да приспособи този послѣдний членъ и като е призналъ вписанието на паритѣ за обстоятелство, умащающе вината, да назначи на подсѣдимия наказание по 162 членъ на сѣщия законъ.

По-нататѣкъ Военния Прокуроръ указва на сѣдующитѣ нарушения на сѣдопроизводствени форми:

1) Военното Сѣдилище въ въпросния листъ подъ No. 10 казва, че дифицита е константиранъ на 18 мартъ, а паритѣ за попълнението му сѣ внесени на 17 априлъ сѣщата година, между това въ отговора, а такожде и въ резолюцията и въ рѣшението е употреблено само общото изражение «своеврѣменно», безъ да укаже кога именно; а изъ протокола се вижда, че е било указано важността на въпроса за врѣмето и е било обърнато вниманието на сѣдилището на обстоятелството, че предписанието за внасянието на паритѣ е било отъ 20 мартъ, дифицита константиранъ на 18 мартъ, а паритѣ внесени на 17 априлъ;

2) Военното Сѣдилище е изложило рѣшението си напълно несъгласно съ резолюцията, вслѣдствие на което петъ члена на сѣда сѣ подали протестъ съ указание, че въ рѣшението сѣ помѣстени такива обстоятелства въ полза на подсѣдимия, които не сѣ се имали предъ видъ при съвѣщанието, и не били указани въ резолюцията на сѣдилищата, а именно: «а указавшия се дифицитъ е произгѣзгалъ не по зла воля и не по лошъ омисль» — «не виновенъ по недоказанность» — «взе подъ внимание неопитността на подсѣдимия въ смѣтководителството при отсѣствіето на точни инструкции за водение на смѣтки, продължителността на предварителния арестъ», а единия отъ членовѣтъ протестира, освѣнъ това, и противъ приспособлението на членъ 164;

3) На въпросния листъ подъ No. 10 е поставенъ общъ въпросъ за умащающи вината обстоятелства, а за увеличавающи вината обстоятелства съвѣмъ не е поставенъ въпросъ, и

4) Пакъ въ въпросния листъ не е указано, именно какви умащающи вината въпроси има: заради което иска отминяванието на присѣдата и повторно разглеждане дѣлото въ другъ съставъ на Военния Сѣдъ.

Б. Въ касационната си жалба подсѣдимия подпоручикъ отъ учебната дружина, Бенчевъ, заявява: че тъй като сѣдилището признало, че паритѣ били своеврѣменно повърнати по първо искание и че самия дифицитъ излиза не по зла воля и не по лошо намѣрение, то сѣдилището не е имало право да му налага никакво годѣ наказание, тъй като дѣянieto му е не наказуемо. Заради което моли отминяванието на присѣ-

дата и испращание дѣлото въ сѣщия съставъ на сѣда за правилното примѣнение на закона.

Като съобрази отъ една страна протеста на Пловдивския Воененъ Прокуроръ, а отъ друга — касационната жалба на подсѣдимия съ обстоятелството на дѣлото, съ присѣдата на сѣда, съ законитѣ и като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, Главния Воененъ Сѣдъ намѣри: А. По отношението протеста на Главния Воененъ Прокуроръ: 1) че дѣянieto на подпоручика Бенчева т. е. употребяването за въ своя лична полза правителствени пари въ битността си ковчезникъ на учебната дружина, съставлява дѣяние, предвидено изрично въ 160 членъ отъ Отоманския наказателенъ законъ, а сѣдователно Пловдивския Воененъ Сѣдъ съвършено неправилно е примѣнилъ 164 членъ отъ сѣщия законъ, който говори за съвършено другъ родъ престѣпления, а именно: «когато нѣкои търгува, или по другъ нѣкой начинъ прави употребление за своя лична полза съ правителствени пари или вещи», т. е. когато нѣкой употребява правителствени пари или вещи, като средство за лична печалба, безъ обаче да присвои самитѣ вещи, напримѣръ, — употребяване за своя частна работа правителствени конѣ, или правение сарафлжкѣ съ правителствени пари и ползуване съ сумата на разницата, която съществува при различни размѣни цѣни и други подобни, — правилно обаче е примѣненъ членъ 42 отъ сѣщия законъ по съображение съ членовѣтъ 8 и 23 отъ устава на Военната Дисциплина; 2) че сѣда не е ималъ право да приеме нѣманието на подобни правилници за водение счетоводството, неопитността и предварителния арестъ, като обстоятелство, което дава на престѣплението характеръ, «не по зла воля» и «не по лошъ омисль»; защото подобно обстоятелство, ако може да служи за законно извинение на неопитно лице въ случай неправилно водение порядъка на счетоводството и писмоводството, не може даже да служи като обстоятелство, намаляюще вината, когато това е извършено съ цѣль, да се присвои повѣрено по служба имущество; 3) че сѣда не е ималъ право да признае внасянието на паритѣ «своеврѣменно», защото злоупотреблението е открито на 18 мартъ, паритѣ сѣ били поискани на 20 мартъ, а отъ подсѣдимия сѣ били внесени на 17 априлъ, тъй като своеврѣменно внасяние на злоупотреблениѣтъ по служба пари може да има мѣсто когато злотѣпѣтеля преждеврѣменно се раскае за направената си постѣпка и внесе взетитѣ правителствени пари до откриванието на самото престѣпление, т. е. преди да се възбуди противъ него углавно дирение; 4) че председателя на сѣда е направилъ превишаване на властѣта си, като си е позволилъ да редактира рѣшението несъгласно съ въпросния листъ и резолюцията и въобще несъгласно съ рѣшението, прието отъ сѣда въ съвѣщателната стая, вслѣдствие на което петъ члена сѣ подали заявление противъ вмѣкнатитѣ въ присѣдата фрази «не по зла воля и не по лошъ омисль», «дифицита е попълненъ своеврѣменно» и «невиновенъ по недоказанность», а единия отъ тѣхъ протестира противъ примѣняванието на членъ 164, при което двоица отъ членовѣтъ се отказали даже да подпишатъ присѣдата.

Б. По отношение касационната жалба на подсѣди-

мия: че подсъдимия се възползувал само отъ допуснатитѣ незаконности отъ страна на председателя на съда. За ради туй като признава кассационната жалба на подсъдимия подпоручикъ Бенчевъ неоснователна, а протеста на Военния Прокуроръ — законенъ, Главния Воененъ Съдъ,

р ѣ ш и :

Издадената отъ Пловдивския Воененъ Съдъ присъда относително подпоручика Бенчева да се отмѣни и да се испрати дѣлото обратно въ Пловдивския Воененъ Съдъ да го разгледа при другъ съставъ, за когото членъ 160 отъ Отоманския военнаказателенъ законъ да се счита обязательенъ, въ случай, че не се откриятъ нови обстоятелства, които да даждъ на престѣпното дѣяние другъ по маловаженъ характеръ. При това Главния Воененъ Съдъ намѣри за цѣлесъобразно, ако това се приеме отъ подсъдимия, дѣлото да се разгледа споредъ сега съществующия Воински Уставъ за наказанията ст. 182 и 145, като по-снисходителни за подсъдимия.

Подписали членове: Отъ Генералния Штабъ, Капитанъ Паприковъ, Майоръ Паница и отъ Генералния Штабъ, Майоръ Петровъ.

Председателъ: Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 192.

При това обявявамъ за ръководство общо расписание на лѣтнитѣ занятия въ войската отъ 15 май до 1 августъ.

За занятията презъ августъ мѣсецъ ще послѣдва ново расписание.

София, 16 май 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

РАСПИСАНИЕ

на лѣтнитѣ занятия въ пѣхотата отъ 15 май до 1-й августъ.

Въ всѣкоя отдѣлна часть трѣбва да се направятъ слѣдующето число учения:

- дни 4 учения 8 ротни уставни учения;
- " 8 " 8 ротни тактически учения;
- " 2 " 4 ротни уставни учения въ съставъ за военно врѣме;
- дни 4 учения 4 ротни тактически учения въ съставъ за военно врѣме;
- дни 2 учения 2 аванпостни учения (ротни);
- " 2 " 2 ротни аванпостни учения, съединени съ преминаване въ боевой порядъкъ — наступной и отступной;
- дни 2 учения 2 ротни учения уставни и тактически съединения (като подготовителни за дружинното учение);
- дни 1 учения 2 дружинни уставни учения;
- " 1 " 2 дружинни уставни учения, съединени съ преминаване въ строй по-ротно;
- дни 4 учения 4 дружинни тактически учения;
- дни 4 учения 4 ротни двухъ-страни тактически — рота противъ рота;

дни 4 учения 4 двухъ-ротни, двѣ страни тактически — 2 роты противъ 2 роты;

дни 2 учения 2 дружинни аванпостни.

Къмъ това расписание счита се за нужно да се прибавятъ слѣдующитѣ указания:

I. Порядъка на производството на ученията да бѣде същия както е въ расписанието.

II. Ротнитѣ уставни учения се правятъ по двѣ въ день сутринъ и вечеръ.

III. Ротнитѣ тактически учения се правятъ по едно на день. Останалото свободно врѣме отъ денятъ се употребява на исправление недостатъцитѣ, които ротния командиръ ще намѣри въ обучението на ротата, както въ ружейнитѣ приеми, така и въ прикладката и прицѣлката, при движението и развърщанieto и свръщанieto на ротата.

IV. Аванпостнитѣ учения трѣбва непременно да бѣждъ свързани съ походно движение и слѣдъ показване движението на патронитѣ и развѣдвателната и строева службы при движението.

V. Ротнитѣ учения въ боевой съставъ служатъ да накаратъ началницитѣ да командуватъ часть въ съставъ, какъвто собствено и ще имъ се падне да командуватъ въ врѣме на бой. Желателно е при тия учения да се примѣняватъ стрѣлковитѣ ложементи — само окопаванieto.

VI. Първитѣ двухъ-страни учения да се произведатъ по такъвъ начинъ, щото едната часть да заема отбранително положение, да заема за благоврѣменно позиция, — а другата да се движа походнимъ порядкомъ съ всичкитѣ предосторожности на военното врѣме и да се развърща въ боевой порядъкъ при приближаванieto къмъ заетата позиция, а послѣднитѣ съ движение и на двѣтѣ страни.

VII. Въ тактическитѣ учения при настѣпления и отстъпления, остановкитѣ на цѣпъта да траятъ толкова врѣме, колкото и въ врѣме на бой — да се не бърза.

VIII. При всичкитѣ ротни учения е обязательно присѣдствieto на дружиннитѣ командири при ротитѣ на очередь, а при двухъ-страни — дружиннитѣ командири съ посрѣдницитѣ.

IX. Завѣдующитѣ на домакинството въ полковетѣ обязательно присѣдствуватъ при занятията на нѣкоя дружина, а въ врѣме на отсъствието на нѣкой дружиненъ командиръ, вслѣдствие на болѣсть — ръководятъ занятията на дружината.

X. При ученията въ съставъ за военно врѣме, ротнитѣ командири съ редъ командуватъ ротитѣ, а не командующитѣ обязательно присѣдствуватъ.

XI. Всичкитѣ тактически едно-страни учения трѣбва да се правятъ съ обозначенъ противникъ при порядъка, щото отъ начало да не бѣде съединявано отстъплението съ настѣплението и обратно, а по послѣ съ такъво съединение.

XII. Предъ всѣко учение да се казва на цѣлата часть, която приема участие въ учението, цѣльта на това учение.

XIII. За горнитѣ учения е пресмѣтнато, че е нужно всичко 40 дѣлнични дни. Тия учения сѣ най-малкото, които трѣбва да се направятъ. Останалото врѣме трѣбва да се употребява за стрѣлаба и за производство учения по благоусмотрѣнието на началниците на частитѣ. Кѣмъ тия послѣднитѣ учения се отнасятъ тактически учения, аванпостна служба, патрулна — развѣдвателна служба при движението, обучение за самоокопванието, полева гимнастика и обучение на глизомѣръ. За тия учения може да се рекомандува само предъ видъ на неопитността на повечето ротни командири — да се произвеждатъ така, щото дружиннитѣ командири да иматъ възможность повече пѣти да присѣствуватъ при цѣлитѣ си дружини и да ги рѣководятъ.

XIV. Да се държи журналъ на ученията въ всѣка рота и дружина. Въ тоя журналъ да се указва не само цѣлѣта на учението, но и хода (порядѣка) на учението и мѣстото, гдѣто е било произведено. Желателно е кѣмъ журнала да бѣде приложено кроки. Копия отъ тия журнали се препращатъ презъ штабоветѣ на бригадитѣ въ Главния Генераленъ Штабъ, слѣдъ свършванието на лѣтнитѣ занятия въ частитѣ.

XV. Въ случай на невъзможность на изпълнението на расписанието въ точностъ, въ журнала трѣбва да бѣждатъ указани причинитѣ, а така сѣщо, ако бѣде измѣнено расписанието, причинитѣ на това измѣнение.

Началникъ на Генералния Штабъ,
Майоръ, Петровъ.

П Р И К А З Ъ

№ 203.

Обявява се за знание, че въ приложения кѣмъ приказа по Военното Вѣдомство отъ м. г. подъ №. 137 списѣкъ, по погрѣшка е казано, че е награденъ съ орденъ за заслуга на военна лента отъ 10 пѣши Родопский полкъ подпоручикъ Тодоровъ, а трѣбва да се счита отъ 12 пѣши Балканский полкъ подпоручикъ Тодоровъ (Константинъ).

София, 23 май 1887 год.
Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 208.

Регентитѣ на България благоволиха да наградятъ слѣдующитѣ лица: кмета отъ село Балево-долъ, Царибродска околия, Видинъ Джуновъ съ сребърна медаль за „заслуга“, и милиционеритѣ отъ сѣщото село Таню Петровъ, Илия Миленковъ и Илия Стаменовъ съ бронзова медаль за „заслуга“ за гдѣто въ Сърбско-Българската война сѣ уловили черногореца Васа Мартиновичъ и подпоручика Бацета въ предаванетоъ, което послѣднитѣ сѣ кроили да направятъ. — София, 26 май 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 209.

Регентитѣ на България благоволиха да наградятъ съ съдатски сребѣренъ кръстъ за храбрость IV ст. слѣдующитѣ лица:

1. Фелдшера отъ 1 пѣши Софийский на Княза Александра I полкъ Стефанъ Георгиевъ за неустрашимостѣта показана отъ него въ Сърбско-Българската война;

2. Запасния войникъ отъ бившия 2-й пѣши Струмский полкъ Трене Младеновъ за храбростѣта показана отъ него въ послѣдната война;

3. Бившия рядовой отъ 6 пѣши Търновский полкъ Никола П. Ханчевъ за отличieto му презъ миналата война, и

4. Поборника Георги Константиновъ за отличieto му въ послѣдната война.

София, 26 май 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 210.

При това обявявамъ за свѣдѣние и рѣководство положението трѣвяното доволствие на конѣтъ.

София, 29 май 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П О Л О Ж Е Н И Е

за трѣвяното продоволствие.

Хранение на конѣтъ съ трѣва или тѣхно пущание на паша играе твърдѣ важна роль въ съдържанието и спазванието на коня и се употребява съ тройка цѣль, именно: 1) за пълна почивка и възстановление изгубенитѣ сили послѣ тежкитѣ работи, походитѣ и изнурителнитѣ болѣсти; 2) за укрѣпчаванieto здравieto и приучванието на коня кѣмъ премѣнитѣ на врѣмето, и 3) за излѣчаванieto на разнитѣ хронически болѣсти по кожата, дихателнитѣ органи, на органитѣ на пищеварението и тия, които служатъ за да отдѣлятъ пикочѣта, копитата и пр.

За достиганie на поменжитѣ цѣли необходимо е да се спазватъ извѣстни условия именно:

1. Де се избиратъ пасбища възвишенч, по възможности, планински ливади, гдѣто преобладаватъ разни полски трѣви, съ хубава течна вода за поение и кѣпанie на конѣтъ и далечъ отъ блатисти мѣста.

2. Пашата или пакъ хранението съ трѣва въ конюшнитѣ да се начева въ пролѣтъ малко по-напредъ отъ разцвѣтяванието на трѣвитѣ.

3. Хранението съ трѣва или пасба трѣва да се продължаватъ отъ 30—45 денье. Въ продължение на това врѣме *не трѣбва*, противъ законелитѣ убѣждения, да се лишаватъ конѣтъ отъ овесъ или ячмизъ, но предъ видъ на тѣхното бездѣйствие, да имъ се дава съ умалена дача, а именно: а) двадесетъ оки зелена косена (или подножена) трѣва, б) $1\frac{3}{4}$ една ока триста

др. овесъ или ячмикъ, и в) една ока слама за постелка.

4. Пастбата е предпочтителна отъ хранението съ косената трѣва въ конюшнитѣ.

5. Преди да се начне трѣвяното продоволствие полковия ветеринарни лѣкаръ е длъженъ да определи: кои конѣе да се пуснатъ на пасбището и на какво (сухо или влажно) и кои да се държатъ въ конюшнитѣ, но да се хранятъ съ прѣсно-косена трѣва; тъй напр. конѣтъ, болни отъ остри възпалителни болѣсти (Митъ „сусака“) възпаление на грълото, очитѣ, гърднитѣ органи и др.) трѣбва, до тѣхното излекувание, да се държатъ въ конюшнитѣ; конѣе съ плоски и пълни копита да се пускатъ на сухи пасбища, а за такива, които иматъ тѣсни и стиснати копита, да се назначаватъ мокри ливади.

6. Преминаванието отъ суха храна къмъ хранение съ трѣва трѣбва да става постепенно, като се примѣсва къмъ сухата храна трѣва по такава послѣдователностъ:

Прѣдпослѣдний день: 5 оки сѣно, $3\frac{1}{2}$ оки ячмикъ, 2 оки слама, 00 оки трѣва;

на 1-й день: 3 оки сѣно, 2 оки ячмикъ, 2 оки слама, 8 оки трѣва;

на 2-й день 2 оки сѣно, $1\frac{1}{2}$ оки ячмикъ 2 оки слама, 10 оки трѣва;

на 3-й день, 1 ока сѣно, $1\frac{3}{4}$ оки ячмикъ, 2 оки слама, 15 оки трѣва;

на 4-й день, 0 оки сѣно, $1\frac{3}{4}$ оки ячмикъ 1 ока слама, 20 оки трѣва.

7. Слѣдъ пристигванието на назначенитѣ за паша мѣста трѣбва:

а) да се устроятъ коноврѣзи или стрѣхи за помѣстание на конѣтъ въ нощно врѣме, при силна грѣмотѣвица, въ врѣме на бура, при твърдѣ лошаво врѣме и за чистение;

б) да се расковатъ всичкитѣ конѣе, а копитата да се расчистятъ по всички правила на науката, т. е. да се придаде на копитото форма, соотвѣтствующа на постановката на краката, и величина, съразмѣрна съ массата на тѣлото на животното; долния край на копитото да се окрѣгли съ рашпила, твърдѣ испочупенитѣ копита да се исправятъ съ искусствена рогова масса и пр. и пр.

8. Сутренѣта рано водятъ конѣтъ на вода, слѣдъ връщанieto на водопой пускатъ се на паша или предварително имъ даватъ малко овесъ (ячмикъ), чистятъ ги и тогава ги пускатъ на трѣва. Преди пладне трѣбва да не се кѣпятъ конѣтъ (разбира се, че само въ добро и топло врѣме), но не трѣбва да се държатъ въ водата повече отъ 10—15 минути. Надвечеръ се събиратъ всичкитѣ конѣе и ги поятъ, послѣ ги чистятъ и имъ се дава по-големата частъ отъ овеса (ячмика), подиръ това конѣтъ презъ нощта оставатъ на коноврѣзитѣ или подѣ стрѣхитѣ, тъй като иощното нагледвание е трудно и освѣтъ това трѣвата покрита съ студена нощна роса, по нѣкога твърдѣ вредно влияе на нѣкои отъ конѣтъ.

9. Жребцитѣ и злитѣ конѣе, които безпокоятъ другитѣ, — държатъ се деня и ноща на коноврѣзитѣ, като се хранятъ съ прѣсно-косена трѣва или се привързватъ съ дебели вѣжа и се пускатъ да пасжтъ, но подѣ особено наблюдение (по единъ човѣкъ на жребца).

10. На конѣтъ, които сѣ на коноврѣзи, да се дава всекидневно трѣва прѣсно-косена (но неповѣхнала) по 15—20 оки, овесъ или ячмикъ 2 оки, и слама за постилка 2 оки.

11. Нѣкои конѣе не могатъ да пренесжтъ пашата: тѣ начеватъ да страдатъ отъ вонещи и изнурителни дрисѣци и проявяватъ общо разслабление; такива конѣе трѣбва незабавно да се турятъ на суха храна (и споредъ надобностъ да се лѣкуватъ).

12. При изобилието на овѣдитѣ (единъ видъ мухи) трѣбва у раздражителнитѣ конѣе да се намазватъ нѣжнитѣ (слабитѣ) мѣста на кожата съ Ung. Paraffini, но не съ дървено масло, което горчивѣе и раздражава кожата и вслѣдствие на което падатъ космитѣ.

13. При преминавание отъ хранение съ трѣва къмъ суха храна да се пази сѣщия порядѣкъ, указанъ въ § 6, но въ обратенъ начинъ.

14. Въ врѣме на хранението съ трѣва полезно е да се дава на конѣтъ каменна солъ за лизание.

Началникъ на Отдѣлението отъ Генералния Штабъ, Майоръ Димитриевъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 13824.

До Ковчежничествата, Финансовитѣ Чиновници, Митницитѣ, Държавната Печатница, Образцовия Чифликъ въ Руссе, Учебната Занаятчийница въ Княжево, Земледѣлческото Училище въ Садово, Архизното Управление въ Пловдивъ и Управлението на Солницата въ Анхиало.

Твърдѣ често се случаватъ, щото телеграммитѣ подадени отъ разнитѣ учреждения и длъжностни лица, за предаване по телеграфа, да се испращатъ съ пощата, по единственната причина, че телеграммитѣ сѣ били предадени въ станциитѣ приключени въ пликъ и надписани до учреждението или лицето до което е трѣбвало да се предаде по телеграфа денеша, безъ да е било обозначено върху плика думата „телеграмма“, отъ което да може поне да се узнае, че това не е писмо.

Вслѣдствие на това и за да се избѣгнатъ за напрѣдъ подобни нередовности, които сѣ отъ естество да пораждатъ земедление и спѣнки на правителственнитѣ дѣла, предлагамъ на горѣпоменжтитѣ учреждения и лица, щото когато има да испращатъ за нѣкъдѣ телеграмма, да я влагатъ въ пликъ и адресиратъ, не до лицето или учреждението, до което има да я испращатъ, нѣ винаги до мѣстната Т. П. Станция и

съ забѣлѣжка върху плика „телеграма.“ По тоя начинъ пликътъ, като се отвори въ станцията, телеграммата ще се предаде по принадлежностъ и по телеграфа.

Ст. София, 4 Юний 1887 год.

Управляющий Министерството на Финанситѣ,
Министръ-Председателъ и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, В. Радославовъ.

Главенъ секретаръ, Хр Бѣлчовъ.

Началникъ на отдѣлението, И. Наумовъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“.

(Агенция Navas).

Лондонъ, 13 юний. Депеша до английскитѣ вѣстници признаватъ затрудненията въ положението на Сърбия, защото Сърбитѣ сж явно враждебни на Австрия, но при все това тѣ не вѣрватъ, че кралъ Миланъ мисли да се откаже отъ прѣстола.

Виена, 13 юний. Изъ Бѣлградъ телеграфиратъ на в. „Tagblat“, че финансовия министръ ималъ намѣрение да подложи търговския договоръ за прегледвание отъ Ристичевитѣ партизани, които сж яростни противници на сѣществующия между Австрия и Сърбия търговски договоръ.

Цариградъ, 13 юний. Г. Монтебелло се опиталъ да силани Султана съ подмѣтане, че Критския въпросъ би могълъ да вземе сериозенъ оборотъ.

Парижъ, 14 юний. Камарата отхвърли предложението за исклучване отъ военната повинностъ семинаристѣ и учителитѣ.

Брюкселъ, 14 юний. В. „Nord“ заявява че ратификацията на Англо-Турската конвенция би унищожила всички трактати, гарантирующи непривкосновенността на Оттоманската империя и би отворила нова ера на заплитания на Истокъ.

Парижъ, 14 юний. Сърбската въ Парижъ легация формално опровергава слуховѣтъ за че кралъ Миланъ ужъ мислялъ да се откаже отъ прѣстола.

Виена, 14 юний. Сърбский кралъ Миланъ пристигна тука.

Берлинъ, 14 юний. Императоръ Вилхелмъ е излязълъ два пѣти на расходъ съ колесница.

Лондонъ, 14 юний. Официалния вѣстникъ обнародва едно писмо отъ кралица Виктория, съ което тя исказва своята благодарностъ къмъ нарсада за въодушевления приемъ, който е билъ направенъ на кралицата презъ празникѣтъ на Юбилея за петдесетгодишнината на царуванieto ѝ.

Лондонъ, 15 юний. «Morningpost» казва: Руссия е дала на Портата да разбере, че течението на събитията въ България и Египетъ изисква едно възнаграждение въ полза на Рускитѣ интереси въ Истокъ а ако би конвенцията да бжде ратифицирана, Руссия ще потрѣси възнаграждения къмъ Ерзерумъ.

Виена, 15 юний. Вчера заранъ кралъ Миланъ прие г-на Калиоки въ аудиенция, която трая 2 часа. Сѣдъ пладиѣ имаше гала — обѣдъ у Императора, въ честь на кралъ Милана, който щялъ да си трѣгне за Бѣлградъ въ петѣкъ.

Свѣдѣния за постѣпленията недоборитѣ отъ текущитѣ прями даждия.

№ по редъ	Название на окръжието	Сѣбрано отъ 6 до 13 юний		Отъ тѣхъ въ реквизиционни квантанции		Отъ таггодишенъ бегликъ	
		лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.
1	Варненско . . .	24,759	27	2,659	82	13,730	17
2	Видинско . . .	26,112	—	3 457	18	19,993	—
3	Вратчанско . . .	37,719	84	27,829	76	5,514	64
4	Кюстендилско . . .	34,721	78	14,136	43	2 770	28
5	Ломско . . .	27,525	37	14,052	50	11,519	03
6	Ловчанско . . .	48,842	28	6,429	78	23,163	71
7	Плѣвненско . . .	29,620	—	9,318	47	10,144	80
8	Разградско . . .	22,895	91	10,837	62	10,629	75
9	Русенско . . .	22,548	—	519	89	9,392	—
10	Раховско . . .	46,882	—	11,214	—	14,888	—
11	Свищовско . . .	53,343	16	11,307	23	32 504	28
12	Севлиевско . . .	30,324	20	11,327	05	2,780	55
13	Силистренско . . .	16,716	79	7,274	43	4,742	60
14	Софийско . . .	95,826	21	16,771	66	66,644	54
15	Трънско . . .	37,962	84	12,452	76	22,204	19
16	Търновско . . .	34,807	46	10,381	94	9,440	98
17	Шуменско . . .	73,411	73	28,867	98	43,351	85
18	Пловдивско . . .	11,283	01	277	—	4,340	60
19	Хасковско . . .	15,864	10	154	50	1,217	20
20	Сливенско . . .	36,546	23	20,196	60	2,232	78
21	Т. Пазарджикск . . .	8,170	92	3,043	68	265	20
22	Ст.-Загорско . . .	55,340	52	13,144	94	8,870	37
23	Бургаско . . .	37,465	57	5,972	18	23,277	93
Всичко . . .		828,689	19	241,627	40	366,618	45

БАЛАНСЪ

на Българската Народна Банка на 7 юний 1887 год.

А К Т И ВЪ :			
Капиталъ невнесенъ		2,869,732	82
Наличностъ въ касата		1,967,889	55
Скотираны полици и записи		2,982,002	82
Заеми срещу залогъ		90,982	89
Заеми срещу ипотека		1,591,620	—
Заеми за земеделчески каси		2,563,313	13
Заеми за окръжия и общини		1,018,401	73
Текущи сѣтки лихвени		20,931	29
Текущи сѣтки безлихвени банката и клоновѣтъ		346,971	40
Текущи сѣтки безлихвени частни лица и учреж		—	—
Специални текущи сѣтки		902,431	52
Депозити		1,736,681	75
Преводи и акредитивни		—	—
Движими и недвижими имоти		39,749	60
Общи разписки		78,503	95
Разни		114,655	71
Всичко		16,323,868	16
П А С С И ВЪ :			
Капиталъ основенъ		10,000,000	—
Капиталъ запасенъ		274,370	—
Банкноти въ обращение		63,060	—
Чужди полици за изкасо		233,015	48
Текущи сѣтки лихвени		—	—
Текущи сѣтки безлихвени банката и клоновѣтъ		426,791	27
Текущи сѣтки безлихвени частни лица и учреж		1,663,202	05
Влогове лихвени срочни		638,974	41
Влогове лихвени безсрочни		837,978	09
Преводи и акредитивни		1,736,681	75
Депозити		421,688	21
Лихви и комисии		—	—
Печалби и загуби		28,106	90
Разни		—	—
Всичко		16,323,868	16

Отъ отдѣлението за земледѣлието и търговията
при Министерството на Финансите.

СВѢДѢНИЯ

за състоянието на производителността, представени
телеграфически отъ окръжнитѣ управители.

Отъ Ловчанския окр. управителъ (10 юний).
Презъ миналата седмица ваялъ изобилень дъждъ по
Троянската и Тетевенската околии. Въ Ловченската околия
превалява презъ день презъ два. Падналия дъждъ повлия
твърдъ много на съдѣбитѣ. Жетвата на ечимика почна.

Отъ Ст.-Загорския окр. управителъ (12 юний).
Презъ миналата седмица изобилень дъждъ вая въ цѣ-
лото окръжие, който доста поправи слабитѣ посѣви.
Жетвата на ечимика започна. Земящата на съвършено
поврѣденитѣ посѣви въ Новозагорската околия отъ
падналата на 23 миналий градушка сж разорани отъ
ново и посѣти съ просо.

Отъ Врачанския окр. управителъ (12 юний).
На 6, 7 и 10 того вая изъ окръга дъждъ. Врѣмето
продължава да е хладно. Рекслтата е превъсходна. Спо-
редъ свѣдѣнията отъ мѣстнитѣ жители отъ 10 години
не се било случвало такова изобилие, каквото се пред-
вижда отъ настоящата реколта.

Отъ Държавната Печатница

сж предадени въ Софийската пощенска станция
слѣдующитѣ пакети:

Дата	Адресъ на учрежденията	Колко пакети	№ на пакети
13/ I	Къжаль-Агачско окол. управление . .	1	891
"	Сливенско град. общ. управление . . .	1	892
"	Царибродско окол. ковчежничество . .	1	893
"	Свищовский окр. сждъ (за пристава). .	1	894
"	Луковитский мировий сждъ	1	895
"	Царибродский мировий сждъ	1	896
"	Ст.-Загорский мировий сждъ	1	897
"	Трънскый мировий сждъ	1	898
"	Видинский градский мировий сждъ . .	2	899
"	Новоселско окол. управление (Соф. окр.)	1	900
"	Новоселский мировий сждъ (Соф. окр.)	1	901
"	Горне-Орѣховский мировий сждъ . . .	1	902
"	Хасковско град. общ. управление . . .	1	903
"	Златишкий мировий сждъ	1	904
"	Пловдивский ашелат. сждъ	2	905
"	Пловдивский град. мировий сждъ . .	2	906
"	Пловдивский окол. мир. сждъ	2	907
"	Хасковскый мировий сждъ	1	908
"	Панагюрскый мировий сждъ	1	909

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3822.

Съ настоящето Министерството на Правосъдието обя-
вява за знание на почитаемата публика, че то е ис-
пратило до всичкитѣ ковчежничества въ Сѣверна и
Южна България за продаване отъ Годишния Сборникъ
отъ закони и постановления, приети въ извънреднитѣ
сесии на I-то обикновено Народно Събрание, съ цѣна
по 1½ лева единий екземпляръ.

София, 13 юний 1887 год.

Началникъ на отдѣлението, П. Пешевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2606.

На 24 текущий юний, часътъ по 2 слѣдъ пладнѣ,
въ помѣщението на Софийската и Ломската постоянни
комиссии, ще се произведе търгъ, съ тайна конкурен-
ция за отдаването на предприемачъ доставката въ
г. Ломъ на осемдесетъ тона хидравлическа варъ отъ
фабриката Lafarge нужна за направата моста на р.
Пибрица. Исканий залогъ е 400 лева.

Поемнитѣ условия на доставката могатъ да се видятъ
всѣкой присѣственъ день и часъ въ помѣщението на
Софийската и Ломската постоянни комиссии.

София, 12 юний 1887 год.

Директоръ: П. Попповъ.

Секретаръ: Ив. Д. Гошевъ.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ

(OBSERVATIONS METEOROLOGIQUES)

презъ мѣсець юний 1887 г. — Pendant le mois Juin 1887.

Наблюдения Observations	Часове (heures) Casse	Д Н И		
		13	14	15
Атмосферно на- лягане редуци- рано на 0°C. — Baromètre réduit à 0°C.	7	715,4	715,1	712,7
	8	714,8	713,2	712,0
	9	715,1	712,4	714,4
	*)	715,1	713,6	713,0
Температура °C. — Tempé- rature °C.	7	15,1	14,6	14,5
	8	22,0	23,6	26,7
	9	18,6	18,0	17,3
	*)	18,6	18,7	19,5
Влажностъ въ проценти. Humidité en %	7	63	59	60
	8	42	30	38
	9	60	46	77
	*)	55	45	58
Вѣтръ. Посока и сила на километри за часъ. — Vent. Di- rection et vitesse par l'heure en kilomètres.	7	NW слабъ (faible)	W слабъ (faible)	почти тихо presque calme
	8	NW 14,4	NW 14,4	O слабъ (faible)
	9	W слабъ (faible)	почти тихо presque calme	почти тихо presque calme
	*)	W слабъ (faible)	почти тихо presque calme	почти тихо presque calme
Общо състояние на врѣ- мето. — Situation générale du temps.	7	1/2 облачно 1/2 couvert	ясно (serein)	ясно (serein)
	8	облачно couvert	ясно (serein)	ясно (serein)
	9	1/2 облачно 1/2 couvert	ясно (serein)	1/2 облачно 1/2 couvert
	*)	средна — moyenne.		

За бѣлъжка. На 15 юний слѣдъ пладнѣ вая дъждъ.

О Б Я В Л Е Н И Я.

4-й пѣши Плъвенский полкъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2125.

4-й пѣши Плъвенский полкъ, на основание чл. 3 отъ закона за публичнитѣ търгове, обявява на интересующитѣ се лица, че на 25 юний н. г., въ помѣщеніето на полковата канцелария въ г. Свищовъ, улица ссѣдебна, домъ No. 8, въ 9 часа преди обѣдъ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция по ремонтиривката на казармитѣ въ градоветѣ Свищовъ и Ловечъ, за които пѣлъ се отпущатъ 26093 лева, отъ които за Свищовската сж 7916 лева, а за Ловченската 18177 лева.

Ще се допускатъ на конкуренцията само тѣзи лица, които, на основание чл. 6 отъ закона за публичнитѣ търгове, представятъ нуждитѣ свидѣтелства и квитанции отъ мѣстното ковчежничество за внесеніи залогъ, който състои за Ловченската казарма 910 лева и за Свищовската 400 лева.

За качеството, количеството и видѣтъ на материала, така сжщо и за задълженията на ремонтиривката, състои описание и поемни условия при щаба на полка, които всѣкий день отъ 8—12 часа преди обѣдъ и отъ 22—6 слѣдъ обѣдъ могатъ да се прочатъ.

При търга наемателитѣ могатъ да намаляватъ избоцо за двѣтъ казарми (Ловченската и Свищовската) и отдѣлно за всѣка една.

Командиръ на полка, майоръ: Мариновъ.
Врем. завѣд. домакинството, капитанъ: Рибаровъ.

Дѣловодителъ: Устабашиевъ.

2—(1498)—3

Разградско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2328.

Разградското околийско управление на основание чл. 33 отъ закона за изгубения добитѣкъ (юва) обявява че въ Разградский загонъ се намира, безъ притежателъ ((юва), единъ волъ: 12 год., косьмъ сивъ и дѣсното ему око слѣпо.

Ако стопанина до 41 день съ нуждитѣ документи не се яви да го получи ще се придаде за въ полза на хазната съгласно чл. 4 отъ сжщій законъ.

г. Разградъ, 5 юний 1887 год.

За окол. нач. секретаръ: С. Недѣлковъ.

1—(1500)—1

Кеманларско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2817.

Кеманларското околийско управление на основание чл. 33 отъ закона за изгубеніи добитѣкъ (юва) обявява за

всеобщо знаение, че въ чердата на село Кеманларъ, се намира безъ притежателъ (юва) една телица съ слѣдующитѣ бѣлези: 3—4 годишна, косьмъ бѣло сивъ, рѣстъ нисѣкъ, рога срѣдни и лѣвото ухо отдолу разрязано.

Ако притежателя на въпросната телица отъ днесъ до 41 день не се яви съ нужното свидѣтелство да си я получи, тя съгласно чл. 4 отъ сжщій законъ, ще бѣде продадена за въ полза на хазната.

с. Кеманларъ, 4 юний 1887 год.

За и. д. окол. нач. секретаръ: А. Пейчевъ.

1—(1489)—1

Раховско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3083.

Въ Букювската селска черда, се намира безъ притежателъ (юва) една турмакия на 2 год., русса, дългопаха, въ дѣсното ухо кърно и бръсноуха, изодзатъ въ левото кърно уха и малко стрелоуха.

Приканва се ступанина й, снабденъ съ нужното свидѣтелство, до установеніи срокъ, да се яви въ управленіето ми за да я прибере, иначе, ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Рахово, 4 юний 1887 год.

За началникъ: Стаменковъ.

1—(1501)—1

Трънско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1823.

На основание чл. 3 отъ закона за ювитѣ съ настоящето си Трънското околийско управление обявява за всеобщо знаение, че въ ювата на с. Доковци, се намира безъ притежателъ единъ конъ, 4 годишенъ, безъ самаръ, косьмъ кестенедория и опашка кѣса. Въ разстояние на 41 день ако ступанина не се яви въ управленіето съ законнитѣ документи и си го получи, ще бѣде продаденъ за въ полза на хазната съгласно чл. 4 отъ сжщій законъ.

г. Трънъ, 5 юний 1887 год.

За окол. началникъ: С. Тричковъ.

За секретаръ: Марковъ.

1—(1516)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1825.

На основание чл. 3 отъ закона за ювитѣ съ настоящето си Трънското околийско управление обявява за всеобщо знаение, че въ чердата на с. Врозатовци, се намира безъ ступанинъ (юва) единъ волъ 6 годишенъ, косьмъ сивъ безъ други особенни бѣлези.

Ако въ разстояние на 41 день не се яви притежателя му въ повѣренното ми управленіе, снабденъ съ нужд-

нитѣ документи за правособственностъ, ще се продаде за въ полза на хазната съгласно чл. 4 отъ сѣщия законъ.
г. Трънъ, 5 юний 1887 год.

За окол. началникъ: С. Тричковъ.
За секретаръ: Марковъ.

1—(1517)—1

Тетевенско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2756.

Тетевенското окол. управление честь има да обяви че въ с. Гложене, се намира безъ стопанинъ (юва), единъ конь съ бѣлези: 9 годишенъ, косъмъ черъ и патаногъ.

Ако стопанина му въ растояние на 41 день не се яви снабденъ съ нужнитѣ за правособственостъ документи и си го получи, ще се продаде за въ полза на хазната съгласно членъ 4 отъ закона за изгубения до битъкъ (юва).

г. Тетевенъ, 4 юний 1887 год.

За окол. началникъ: Ст. Парлатъ.
За и. д. секретаръ: Д. Братановъ.

1—(1518)—1

Търновско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3379.

Търновското околийско управление съгласно чл. 3 отъ закона за ювитѣ, има честь да обяви на населението, че въ с. Ресенъ, се намирѣва безъ стопанинъ (юва) единъ волъ на 6—7 год., косъмъ възсивъ, рога малко кавръчести и дебели, дѣсното ухо разцѣпено и половината го нѣма.

Стопанина на помѣнатиъ волъ ако отъ днесъ въ растояние на 41 день не се яви съ нужнитѣ за правособственостъ документи, ще бѣде продаденъ съгласно чл. 4 отъ сѣщия законъ за въ полза на хазната.

г. Търново, 6 юний 1887 год.

Началникъ: П. Стояновъ.
Секретаръ: Д. П. Петковъ.

1—(1521)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 15.

Съгласно предписанието на господина председателя на Шуменский окр. сѣдъ №. 7296, отъ 26 септемврий 1886 год., основано на опредѣленieto на сѣщия сѣдъ №. 1173, отъ сѣщото дѣнословие и съгласно обявлението №. 18, обнародвано въ „Държ. Вѣстникъ“ броеве: 1, 2 и 3 отъ т. г. обявената проданъ не стана по неявяване куповачи, то на основание чл. 279 отъ Търговския законъ и ст. 454, 465, 466, 467 и 474 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, долоподписанитѣ синдици и дѣловодитель по несѣстоятелността на Такоръ Артоиювъ, отъ г. Шуменъ, съ настоящето обявяваме на почитаемота публика, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно обявление настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ до

31 день, ще се продаде на публиченъ търгъ: една къща, подъ №. 711, находяща се въ г. Шуменъ, въ Арменската частъ, съ сѣсѣди: Атанъ Ханпарцуновъ, Хачикъ Хачиковъ, Агопъ Достуровъ и улица, принадлежаща на горѣказаний несѣстоятеленъ — която тоя послѣдний владѣе съ крѣпостенъ актъ подъ №. 5 издаденъ отъ нотариуса при Шуменский окр. сѣдъ, на 18 януарий 1886 год., не е заложена никому и ще се продаде за въ полза на массата, за удовлетворение исковетѣ на заимодавцитѣ.

Проданъта ще се извърши точно по предписанието на ст. 474 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, безъ повторно отѣпение и ако при втората проданъ не се явятъ куповачи, то кредиторитѣ или всѣкой отъ тѣхъ иматъ право да задържатъ горѣказанната къща, за тѣхна смѣтка по долъ отъ колкото е предвидена въ първоначалната отѣнка — 750 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣбозначената къща, могатъ да се явяватъ всѣкой день въ адвокатското писалище на дѣловодительтъ, по тая несѣстоятелностъ Н. Желѣзковъ, полицейската частъ, въ г. Шуменъ.

Крѣпостнитѣ актови и сѣдебни мита и други външни разноси за въвеждане въ владение ще принадлежатъ за смѣтка на куповачитѣ.

Синдици: { Т. Шонтовъ.
Евтинъ Харитовъ.
Х. Мерджанъ Юсепиянъ.
Дѣловодитель: Н. Желѣзковъ.

2—(1468)—3

II-й Софийски град. мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 653/85.

Софийский град. мирови сѣдия II сѣдебенъ участъкъ, на основание ст. 115 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава бившия Софийски житель Махмудъ Алиевъ, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство да се яви въ засѣдателната му стая лично или чрезъ свой повѣренникъ въ шестмѣсеченъ срокъ отъ трикратното публикувание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря по исгѣтъ на Григора К. Мановъ, житель Соф. за 950 гроша, дължими съ мѣнителница.

Въ противенъ случай ще се постѣпи, съгласно ст. 115 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

г. София, 13 юний 1887 год.

Мировий сѣдия: Ат. Симовъ.
Секретаръ: А. Т. Казанджиевъ.

1—(1522)—3

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 672.

Подписаний, Глигоръ П. Димитровъ, пом. сѣдебенъ приставъ при Софийский окр. сѣдъ Самоковский участъкъ, на основание изпълнителный листъ №. 848, издаденъ отъ Самоковский мирови сѣдия на 22 юний 1885 год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465

отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, въ допълнение обявлението ми отъ 4 юний 1886 год. подъ No. 604, съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика, че слѣдъ еднократното публикуване настоящето ми въ „Д. Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продаде слѣдующий недвижимъ имотъ принадлежащъ на Никола Атанасовитѣ наслѣдници отъ гр. Самоковъ, за издължение дългътъ имъ на Сара Вучкова, отъ сѣщия градъ, предвиденъ въ горѣпоменатия изпълнителенъ листъ състоящъ отъ 21.066 гроша 12% лихва отъ 23 априлий 1881 год. до деня на исплащанieto имъ и 10 лева за разноси сѣдебни, така сѣщо и разноситѣ, които сѣ послѣдвали и ще послѣдватъ до изпълнението на настоящето изпълнител. производство, а именно: единъ двоетажнъ ханъ находящъ се въ Гурковата улица на г. Самоковъ, заброенъ подъ № 676, състоящъ отъ три въ горний етажъ стаи и двѣ въ долний, единъ зимникъ, дюкянъ съ бакалница и дворъ, между съсѣди: Х. Пеневъ ханъ, Сюфя Михова, Пене Димитровъ Драгошинецъ съ дюкянъ и къща и уличенъ пѣтъ.

Желающитѣ да купятъ казаното имущество сѣ свободни да се явяватъ всѣкой присѣственъ день въ канцелярията ми гдѣто ще иматъ на разположение книгата отнасящи се по тѣзи продажба.

Проданъта на казаното продаваемо имущество ще се започне отъ първоначалната му оцѣнка 6.000 г. нагорѣ. г. Самоковъ, 8 юний 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Г. П. Димитровъ.

II—(1513)—1

Никополский мирови сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на закона, Никополский мирови сѣдия, въ откритото си сѣдебно засѣдание на 29 май 1887 г., разгледа гражданското дѣло подъ No. 1299 по описа за 1886 г., по искътъ на Стоянъ Горановъ, жителъ отъ село Т. Тръстеникъ (Никополска околия), противъ Ахмедъ Мустафовъ Чанаковъ, бивший жителъ отъ сѣщото село, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, за 95 рубли среб. по записъ.

На основание чл. чл. 48, 49, 71, 102, 103, 115, 116, 120, 121 и 132 отъ Гражданското мир. сѣдопроизводство,

рѣши заочно:

Отвѣтника Ахмедъ Мустафовъ Чанаковъ, родомъ отъ село Т. Тръстеникъ (Никополска околия), а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да заплати на Стоянъ Горановъ, жителъ отъ село Т. Тръстеникъ, 95 рубли, лихвата имъ по 12% въ годината, считана отъ 25 октомврий 1882 год. до окончателното имъ исплащанье, за обнародване призовката № 9039 въ „Държавенъ Вѣстникъ“ лева 17 ст. 10, сѣдебни разноси 21 левъ и всичкитѣ други разноси, които ще послѣдватъ исковата страна до окончателното исплащанье на шаритѣ.

Това рѣшение е неокончателно и подлежи на обжалване по апелативенъ редъ предъ Свищовский окр. сѣдъ и на отзивъ предъ Никополското мир. сѣдилище въ двѣ недѣлнѣ срокъ, считанъ за ищеца отъ днесъ,

а за отвѣтника отъ деньтъ на еднократното му обнародване въ „Държ. Вѣстникъ“ (чл. 47 отъ Гражд. мирово сѣдопроизводство и ст. 277 отъ Врем. Сѣдебни Правила).

Мировий сѣдия: П. Пенчовъ.

Секретаръ: Н. Петрушевъ.

1—(1423)—1

Севлиево сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 917.

Подписанный, В. Авраамовъ, пом. сѣд. приставъ при Севлиево окр. сѣдъ на П. Габровский участкъ, на основание опредѣленieto No. 179, издадено на 6 май т. г. отъ споменатий сѣдъ, за обезпечение искътъ на Хр. Парлапановъ отъ г. Габрово, повѣренникъ на Еяя Ст. Ребровъ отъ сѣщия градъ, за 1550 лева златни и съгласно ст. 248 отъ Врем. Сѣдебни Правила, налагамъ възбрана върху слѣдующитѣ недвижими имущества:

1) къща, находяща се въ г. Габрово, улица Брянска, съ сѣсѣдни страни: пѣтъ, къщата на Петра Василевъ; на Хр. Боневъ и р. Янтра;

2) $\frac{1}{6}$ часть отъ къщата, находяща се въ сѣщия градъ и улица, между съсѣдитѣ: къщата на Владко Черибашия, Станю Стояновъ, пѣтъ и бѣлилото, и

3) къща, находяща се въ г. Габрово, улица Орловска, съ сѣсѣдни страни: къщата на П. Велкова, на Христа Самарджиевъ и пѣтъ.

Първитѣ два имоти сѣ на Лазаръ Тодоровъ Фтичевъ, отъ г. Габрово, а послѣдний — на Димитра П. Йовчевъ отъ сѣщия градъ.

Означенитѣ имущества не подлежатъ на отчуждение до сниманieto на настоящето запрещение.

г. Габрово, 29 май 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: В. Авраамовъ.

1—(1430)—1

Пловдивский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 811.

Подписанный, Ц. Овеновъ, сѣдебенъ приставъ при Пловдивский окр. сѣдъ, на основание писмената заповѣдъ подъ No. 2971, издадена отъ сѣщия сѣдъ на 2 юний 1887 г., за обезпечение иска на Гюзель Хайие Ахмедова, противъ Андрей Николау Капуда, жителъ на г. Пловдивъ, състоящъ се отъ 110 лири турски, и съгласно ст. 248 отъ Врем. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си налагамъ запоръ върху къщата, принадлежаща на отвѣтника Андрей Николау Капуда, находяща се въ гр. Пловдивъ „Гюль Бахча“, подъ название „Емлянъ Бардакъ“, съпредѣлна съ Кичукъ Еленко, арсата на сѣщия и пѣтъ.

Описаното недвижимо имущество не подлежи на отчуждение до сниманieto на настоящето запрещение.

г. Пловдивъ, 2 юний 1887 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ц. Овеновъ.

1—(1451)—1

Кюстендилский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1883.

Кюстендилский окр. съдъ призовава Петръ Рафайловъ отъ с. Рила, Дубн. околия, по настоящемъ живущъ въ г. Джумая (Турция), да се яви въ тоя съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, съгласно ст. ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врем. Съд. Правила, за да отговаря на предъявения срещу него искъ отъ Михаилъ Т. Витованский отъ г. Дубница, за 5600 лева по едно поръчителство.

Въ случай на неявяване, съдътъ ще пристъпи къмъ разглеждане на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣпоменатитѣ правила.

Кюстендилъ, 29 май 1887 год.

Предсѣдателствующий: А. П. Димитровъ.

Подсекретаръ: Хр. А. Петруновъ.

2—(1418)—3

Кюстендилский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 288.

Подписанный, Хр. Димитровъ, пом. съд. приставъ при Кюст. окр. съдъ, на Кюст. участъкъ, на основание исполнительный листъ, издаденъ отъ сѣщия съдъ на 13 юний 1884 год. подъ №. 4335, въ полза на Дави Алкали отъ г. Кюстендилъ, срещу Янко Кърстовъ Арнаутъ отъ сѣщия градъ, за 55 лири турски и законната имъ лихва 12% годишно отъ 27 октомврий 1883 г. до окончателното имъ исплащане и съдебни разноси 84 лева и съгласно ст. ст. 454, 455, 456, 457, 458, 463 и 465 отъ Вр. Съд. Правила, чрезъ настоящето честъ имамъ да обявя на почитаемота публика, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава на публиченъ търгъ съ наддаване слѣдующето недвижимо имущество, а именно: една бахча, находяща се въ чертата на с. Горня-Градица, въ мѣстността „подъ селото до църквата“, между съсѣди: Стефанъ Х. Пандиловъ съ бахча, рѣка и бахча на Мито Иовевъ, първоначално оцѣнена 50 лири турски.

Продаваемото имущество не е заложено никому и е собственность на Янко Кърстовъ Арнаутъ. Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Желающитѣ г-да да наддаватъ и купятъ казанното имущество, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми, въ г. Кюстендилъ, всѣки присѣственъ день отъ часа 8—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣдатъ достъпни всѣкитѣ книжа по продажбата.

Кюстендилъ, 28 май 1887 г.

Пом. съд. приставъ: Хр. Димитровъ.

2—(1417)—3

Свищовский съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА

№ 850.

Подписанный, Ив. Г. Драгановъ, съдебенъ приставъ при Свищ. окр. съдъ, на основание исполнительный листъ на Свищ. мир. сѣдья отъ 7 того подъ № 2577, чрезъ настоящето си призовавамъ Бакалъ Х. Османъ Ага Исмаилъ Арифовлу, бавший житель на г. Свищовъ, а по настоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да внесе лично или чрезъ свой повѣренникъ, въ повѣренната ми канцелярия 1000 гроша заедно съ лихвата имъ по 12% отъ 17 мартъ 1875 г. до исплащанieto имъ и съдебни разноси 51 левъ и 20 ст. въ продължение на 14 дни отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, съгласно ст. 430 отъ Врем. Съд. Правила, въ противенъ случай ще се пристъпи къмъ опись, оцѣнка и продажба на едно праздно мѣсто, находяще се въ г. Свищовъ, ул. „Атъ-Пазарска“, отъ около (? кор.) дюлюма, при съсѣди: Реджебъ Х. Юмеровъ, Кара Хасанъ, Ревизъ Абдулаевъ, Топалъ Османовъ и пѣтъ.

Свищовъ, 22 май 1887 г.

1—(1443)—3 Съд. приставъ: Ив. Г. Драгановъ.

Видинский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 397.

Подписанный, пом. съд. приставъ при Видинский окр. съдъ, на околийский участъкъ, М. Поповъ, на основание исполнительный листъ №. 1025, издаденъ отъ Вид. окол. мир. сѣдья, въ полза на Вачо Давидовъ и др. жители отъ г. Видинъ, срещу Никола Велювъ ж. отъ с. Иново, за искъ 3680 гр. и др. и съгласно ст. ст. 451 до 465 отъ Вр. Съд. Правила, съ настоящето си обявявамъ на интересующитѣ се господа, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, всѣкидневно ще се продаватъ на публиченъ търгъ предъ канцелярията ми при Вид. окр. съдъ недвижимитѣ имущества на горѣпоменатия длъжникъ Никола Велювъ, находящи се въ с. Иново, а именно:

1) една къща, находяща се въ с. Иново (Видинска околия), съ дворъ около единъ дюлюмъ, между съсѣди: Тошо Велювъ, Младенъ Петровъ и пѣтъ, къщата се състои отъ една стая и апжакъ, направена е отъ простъ материалъ и покрита съ керемиди, вътре въ двора има: а) пивница, направена отъ простъ материалъ, а покрита съ керемиди; б) една кошара за волове, направена отъ плетъ, а покрита съ кукурузиня; в) два коша за кукурузъ и жито, направени отъ прѣтъ, а покрити съ кукурузиня, оцѣнена за 1000 гроша;

2) една ливада, а сега изорана въ нива, находяща се въ мѣстността „при село“, Иновска окольность, състояща се отъ около 25 дюл., между съсѣди: Маринъ Тошевъ, Иванъ Петровъ, Младенъ Велковъ и селото Иново, оцѣнена за 3000 гроша.

Желающитѣ г-да да зематъ участие въ тази продажба, свободни сѣ да се явяватъ всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми отъ 9—12 часа сутринята и

соть 2—5 слѣдъ обѣдъ, за да наддаватъ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно за разглеждане всички книжа, относящи се по тази продажба.

Видинъ, 19 май 1887 г.

Пом. сжд. приставъ: М. Попповъ.

1—(1446)—3

Бургаский окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2003.

Бург. окр. сждъ, на основание опредѣлението си No. 112 отъ 11 мартъ 1887 г. и съгласно ст. 850 отъ Вр. Сжд. Правила, търси отклонившия се отъ сждебното дирение Али Сюлейманъ-оглу отъ с. Камчи-Махле, Карнобатска околия, на 28 годишна възраст, растъ срѣденъ, очи кестеневи, мустаи и брада възжълти, лице срѣдно възчерно, нежененъ, ходжа, училъ се въ Цариградското кафеджи медресе, обвиняемъ въ убийство извършено отъ него надъ съселенина си Мусса Ходжа Х. Ахмедоглу.

Умоляватъ се прочее всички, които би узнали мѣстожителството на горѣпоменхитъ Али Сюлейманъ-оглу, да съобщатъ на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го препроводятъ въ горѣпоменхитъ сждъ.

Бургасъ, 30 май 1887 год.

Предсѣдатель: Т. Миковъ.

Секретаръ: Мих. Ангеловъ.

1—(1445)—3

Търновский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 853.

Подписанный, Георги Хр. Корфоновъ, сжд. приставъ при Търн. окр. сждъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 375, издаденъ отъ Търн. окол. мир. сждия на 26 февруарий 1887 год. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, чрезъ настоящето си обявямъ, че слѣдъ троекратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ въ канцелярията ми при Търн. окр. сждъ недвижимиѣ имуществъ на Стойна Пеневъ отъ с. Дѣс-котъ, а именно: една къща въ с. Дѣс-котъ, въ горнята махала, двуетажна, на долний етажъ — яхър и мааза, стени каменни съ калъ, на горний — една стая за живѣние, едно кашево, килеръ и чардаче, стени каменни и долмалъкъ, ширина 7 метра, дължина 8 м., височина отъ къмъ двора 5 метра, постройка нова, но недовскарана, покрита съ плочи и съ дворъ около 5 лехи, въ който дворъ влиза и отъ една сая двѣ трети части, съ граници: пѣтъ, Марко Пенювъ и отъ двѣтъ страни дворъ и градината на отвѣтника, оцѣнена за 2200 гроша; 2) една ливада около 5 дюл., въ землището на с. Дѣс-котъ, на мѣстото „Биюкъ-Аланъ“, съ граници: Колю Петковъ, Маринъ Митевъ отъ с. Липницѣ, Доню Донеъ и Петко Колевъ отъ с. Дѣс-котъ, оцѣнена за 1100 гроша, наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Горѣпоменатитѣ недвижими имуществъ не сж заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение

искътъ на Пенча Х. А. Ахмаковъ отъ г. Дрѣново, състоящъ отъ 2600 гроша и лихва на тая сума отъ 26 октомврий 1885 г. до исплащанието по 12% въ годината и сждеби разноси и по изпълнението 73 лева 80 ст.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имуществъ, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми, съ исклучение на неприсѣтственнитѣ дни.

Търново, 3 юний 1887 г.

Сждебенъ приставъ: Г. Корфоновъ.

1—(1464)—3

Софийский сждебенъ приставъ.

ЗАПОРНА ПОВѢСТКА

№ 456.

До г-на Васю Доновъ отъ г. Пирдопъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство въ Княжеството.

Съобщавамъ ви, че на основание исполнительный листъ подъ No. 371, издаденъ отъ Злат. мир. сждия, вий сте длъжни да заплатите на А. Д. Казаковъ, повѣренникъ на Станчо П. Николовъ отъ с. Лопенъ (Тетевенска околия), предвидената въ горѣпоменхитъ листъ сума, състояща отъ 4303½ гроша, законната имъ лихва по 12% въ годината, 50 лева и 40 ст. адвокатско право, публикация на призовката отъ Злат. мир. сждия въ „Държ. Вѣстникъ“ и всичкитѣ разноси, които ще послѣдватъ по изпълнението. Ако отъ послѣдното трикратно обнародване въ „Държ. Вѣстникъ“ настоящата ми повѣстка и до 10 дня не внесете горната сума въ канцелярията ми, въ г. Златица, то на основание ст. 462 отъ Врем. Сжд. Правила, ще пристѣпа къмъ продажба на къщата ви, находяща се въ г. Пирдопъ, улица „Комаровска“, при съседѣ: къщитѣ на Василь Гинчовъ, Гето Гинчовъ, Панчо Нотура и общи пѣтъ.

Златица, 28 май 1887 г.

Пом. сжд. приставъ: Байкушевъ.

1—(1459)—3

Свищовский окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 1856.

Свищ. окр. сждъ, на основание ст. 115 § 2 отъ Врем. Сжд. Правила, призовава Сааджъ Х. Еминовъ изъ г. Свищовъ, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ слѣдъ четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори по искътъ, заведенъ противъ него отъ Атанасъ Гр. Каракашевъ изъ г. Свищовъ, повѣренникъ на Юрданъ Петровъ изъ с. Сарж-Яръ. Свищ. околия, за издаване нотариаленъ актъ на една нива и една ливада или повръщание стойността имъ 10500 гр. или 1837½ лева.

Въ случай на неявяване, дѣлото ще се насрочи и сжда ще постѣпи съгласно съ ст. 127 отъ Вр. Сжд. Правила.

Свищовъ, 2 юний 1887 г.

Предсѣдатель: С. Станчевъ.

Секретаръ: Ат. Велевъ.

1—(1462)—3

Старо-Загорский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1595.

Подписанный, К. Чакмаковъ, пом. сѣд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сѣдъ, на I участъкъ, на основание испълн. листъ подъ No. 276, издаденъ отъ Ст.-Загорский мир. сѣдния на 14 февр. 1887 г. и съгласно ст. ст. 454, 455, 457, 463 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявявамъ за знание, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава на публиченъ търгъ долоозначеното недвижимо имущество на Сюлейманъ и Кямилъ Юмерови, жители отъ г. Стара-Загора, находяще се въ землището на г. Стара-Загора, въ мѣстността „Берекетъ“, а именно:

1) нива отъ 75 увр., съ страни: Селимъ Махмудовъ, Тодоръ Маневъ, братия Дуѣмушъ Бееви и пѣтъ, опѣнена за 50 лири турски;

2) нива отъ 45 увр., съ страни: Мехмедъ Тоумлуковъ и братия Еминъ Бееви, опѣнена за 25 т. лири;

3) нива и чаиръ 35 увр., съ страни: братия Еминъ Бееви, Мехмедъ Тоумлуковъ и пѣтъ, опѣнена за 25 лири турски.

Това имущество не е залжено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Фуадъ Ибрямовъ ж. отъ г. Стара-Загора, състоящъ отъ 24 лири турски и законната имъ лихва отъ 30 августъ 1884 г. до исплащанието имъ и процесни разноски 154 гр. златви и разноскитѣ по испълненіето.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалнитѣ опѣнки предвидени въ настоящето обявление.

Желающитѣ г-да да купятъ горнето имущество, съ свободни да идватъ и да наддаватъ въ канцелярията ми всѣки присѣтственъ день и часъ, гдѣто ще имъ бждатъ достъпни книжата, относително горнята продажба.

Ст.-Загора, 22 май 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: К. Чакмаковъ.

2—(1408)—3

Бургаский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 416.

Подписанный, Н. Лазаровъ, съдебенъ приставъ при Бург. окр. сѣдъ, на основание испълнителный листъ № 67, издаденъ отъ Бург. мир. сѣдния на 14 януарий 1887 год. и съгласно ст. ст. 454, 455, 457, 461, 463 и 464 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ на почитаемата публика, че отъ деня на трикратното обнародване на настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ послѣ 31 день, ще да продавамъ на акционенъ търгъ, въ г. Бургасъ, слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на Пелаи Константинова изъ г. Бургасъ, а именно: на единъ дюкянъ, находящъ се въ г. Бургасъ, улица „св. Кирилъ и Методий“, подъ No. 35, при сѣдни:

кащата на Златарова, Василъ Ахчията, собственната къща и улицата.

Първоначалната цѣна е поставена отъ ищеца 20 лири турски.

Това имущество не е заложено никому и се продава за удовлетворение иска на Едрю Лефтеровъ изъ с. Св. Никола, състоящъ отъ 18¹/₂ лири турски.

Който г-да желаятъ да купятъ горѣказанный дюкянъ, нека се явяватъ въ канцелярията ми за да наддаватъ всѣки присѣтственъ день и разсчитатъ формалноститѣ по продажбата.

Бургасъ, 28 май 1887 г.

Съдебенъ приставъ: Н. Лазаровъ.

2—(1404)—3

Хасковский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1167.

Хасковский окр. сѣдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Хаджи Юмеръ Ибисhevъ, ж. отъ с. Кюсе-Хасанларъ, Ери Деренска околия, (Турция), да се яви въ сѣдътъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ слѣдъ четири мѣсеци отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговори на предадения срещу него искъ отъ Станчо Исковъ житељ отъ г. Габрово, за 7545 гроша.

Въ случай, че не се яви, сѣдътъ ще пристъпи къмъ разглеждане на дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ сѣщитѣ правила.

Хасково, 28 май 1887 г.

Предсѣдатель: А. Поповичъ.

Секретаръ: П. Д. Геновичъ.

2—(1402)—3

Варненский град. мир. сѣдния.

ПРИЗОВКА

№ 5349.

Варн. град. мир. сѣдния, възъ основание ст. 115 п. 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава бившия Варненски, а по настоящемъ Цариградски житељ Янко Арнаудъ Костовъ, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на повѣренний му сѣдъ, въ четири мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предявения противъ му отъ Варненца Панайотъ Мистакиди искъ, за право-ползувание отъ една къща.

Въ случай на неявка, ще се постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ мир. гражд. сѣдопроизводство.

Варна, 29 май 1887 г.

Мировий сѣдния: П. Едрецовъ.

Секретаръ: А. Московъ.

2—(1413)—3

Руссенский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 262.

Подписанный, сѣдебенъ приставъ при Руссенский окр. сѣдѣ, на основание исполнительный листъ № 8577, издаденъ отъ сѣдѣ и ст. ст. 454—456 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящимъ объявямъ за всеобщо знание, че отъ деньтъ на послѣдното троекратно обнародвание това въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се почне и продължи публичната продажъ върху слѣдующитѣ недвижими имущества:

1) нива	112,000	кв. мет.	оцѣнена за	150	лева
2) „	14,000	„ „	„ „	25	„
3) „	20,400	„ „	„ „	35	„
4) „	49,600	„ „	„ „	75	„
5) „	39,200	„ „	„ „	60	„
6) „	18,800	„ „	„ „	30	„
7) „	30,800	„ „	„ „	50	„
8) „	14,400	„ „	„ „	22	„
9) ливада	13,600	„ „	„ „	30	„
10) бахча	38,400	„ „	„ „	100	„
11) ливада	20,400	„ „	„ „	40	„
12) бахча	14,400	„ „	„ „	35	„
13) „	6,400	„ „	„ „	18	„
14) „	32,800	„ „	„ „	65	„
15) „	40,800	„ „	„ „	100	„
16) „	5,600	„ „	„ „	15	„
17) „	30,400	„ „	„ „	75	„
18) „	9,200	„ „	„ „	25	„
19) нива	31,700	„ „	„ „	50	„
20) кория	1,920	„ „	„ „	40	„

Всичкитѣ до тукъ имущества се намиратъ въ землището на с. Басарбово, Руссенска околия и принадлежатъ на отвѣтника Нури Х. Шакировъ, бивший Руссенский житель, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), които имущества ще се продаватъ за удовлетворение иска 4000 гроша, лихви, сѣдебни и за водение дѣлото разноски и други по исполнението на Руссенската сиротска касса.

Надаванетоъ ще почне отъ горѣозначенитѣ оцѣнки. Всичкитѣ формалности относящи се до продажъта на помѣнатитѣ имущества, сѣ достъпни за разгледвание ежедневно исключая праздницитѣ, въ канцелярията ми, гдѣто ще се произведе и публичната продажъ.

Руссе, 28 май 1887 г.

Сѣдебенъ приставъ: Н. Василевъ.

2—(1435)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 260.

Подписанный, сѣдебенъ приставъ при Руссенский окр. сѣдѣ, на основание исполнительный листъ № 8575, издаденъ отъ сѣдѣ и ст. ст. 454—465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящимъ объявямъ за всеобщо знание, че отъ деньтъ на послѣдното троекратно обнародвание това въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се почне и продължи публичната продажъ върху слѣдующитѣ имущества: 1) нива 15075 метра. оцѣнена за 45 лева;

2) нива 13650 метра, оцѣнена за 40 лева; 3) нива 6000 метра, оцѣнена за 20 лева; 4) нива 32000 м., оцѣнена за 100 лева; 5) нива 8225 метра, оцѣнена за 25 лева; 6) нива 23125 метра, оцѣнена за 70 л., 7) нива 20460 метра, оцѣнена за 65 лева, 8) нива 2550 метра, оцѣнена за 15 лева; 9) нива 11364 м., оцѣнена за 35 лева; 10) нива 12800 метра, оцѣнена за 35 лева; 11) нива 8500 метра, оцѣнена за 25 л. и 12) нива 25000 метра, оцѣнена за 75 лева.

Всичкитѣ до тукъ имущества се намиратъ въ землището на г. Руссе и принадлежатъ на отвѣтника Тефикъ Ефенди, бивший Руссенский житель, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), които имущества ще се продаватъ за удовлетворение иска 800 лева, лихви, сѣдебни и за водение дѣлото разноски и други по исполнението на Руссенската земл. касса.

Надаванетоъ ще почне отъ горѣозначенитѣ оцѣнки. Всичкитѣ формалности относящи се до продажъта на помѣнатитѣ имущества, сѣ достъпни за разгледвание ежедневно, исключая праздницитѣ въ канцелярията ми, гдѣто ще се произведе и публичната продажъ.

Руссе, 28 май 1887 г.

Сѣдебенъ приставъ: Н. Василевъ.

2—(1434)—3

Руссенский град. мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 1053.

Руссенский град. мир. сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава бивший Руссенский житель Акиеръ Омеръ Хафъзъ Шориеровъ Касабоолу, бакалинъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ тоя сѣдѣ лично или чрезъ повѣренникъ въ продължение на шесть мѣсеченъ срокъ отъ деня на послѣдното трикратно обнародвание настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Рафаель Бениешъ отъ 89 рубли сребърни.

Въ случай на неявявание, ще се поступи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Руссе, 29 май 1887 г.

Мировий сѣдия: Н. Поповъ.

Секретарь: Д. Ив. Шипковъ.

2—(1431)—3

Трънський окръженъ сѣдѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2476.

Трънський окр. сѣдѣ, съгласно опредѣлението си No. 348, станало въ распорѣдительното му засѣдание на 27 того и възъ основание ст. 850—853 отъ Вр. Сѣд. Правила обявява, че търси отклонившия се отъ предварителното слѣдствие Алекса Станчевъ родомъ отъ с. Банский-Долъ, Царибродска околия, обвиняемъ въ фалшифициране на едно свидѣтелство.

Отличителнитѣ чрти на Алекса Станчевъ сж: 35 годишенъ, ръстѣ срѣденъ, коса и вежди русси, мустаци русси и малки, лице продълговато, очи сини, носъ дълъгъ, брада бръсната, облеченъ въ бѣли селски дрѣхѣ.

Този сждъ умолява всѣкого, който би узналъ мѣстожителството на горѣпоменатий Алекси Станчевъ, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ сждътъ.

Трънъ, 29 май 1887 г.

Председатель: Юрданъ Стояновъ.

Секретаръ: П. Бѣлмѣжевъ.

2—(1438)—3

Разградский окрженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 2275.

Разградский окр. сждъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Времен. Сждеб. Правила, призовава бившій Разградский житель Ескиджи Вийселъ Биляловъ, а по настоящемъ живущъ въ Турция, да се яви въ тоя сждъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ слѣдъ 4 мѣсеца отъ деньтъ на трикратното обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря по исктъ предявенъ срещу него отъ Костадинъ Пейчовъ Пашалѣ, изъ гр. Разградъ; за да го снабди съ крѣпостенъ актъ, за къщата, която той (Ескиджи В. Биляловъ) му е продалъ за 1200 лева.

Въ случай, че Ескиджи Вийселъ Биляловъ, на опредѣленный срокъ не се яви, то сждътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врем. Сждеб. Правила.

г. Разградъ, 28 май 1887 год.

Председатель: С. Ив. Долговъ.

Подсекретаръ: Р. Симеоновъ.

2—(1427)—3

Търновский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 843.

Подписанный, Василь Абаджиевъ, пом. сжд. приставъ при Търн. окр. сждъ, на III Горнѣ-Орѣховский участкъ, на основание исполнительный листъ No. 2166, издаденъ отъ Търн. окр. сждъ на 21 априлий 1887 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще извърша въ канцелярията си, въ г. Горня-Орѣховаца, публичната продажна на слѣдующето недвижимо имущество на отвѣтника, Радановското общ. управление, а именно: една гора въ землището на с. Раданово, на мѣстността „Сарпъ-Дере“, около 300 дюл., съ границы: Ердованлийски ниви, Каратлъкъ дере, Кюмюрлюкъ дереси, Папазъ кузу и Сютъ-Яолу.

Помѣнатото имущество не е заложено, нито продано никому и ще се продава за удовлетворение исктъ

на Андрей Тодоровъ отъ с. Раданово, състоящъ отъ 14125 гр., лихвитѣ имъ по 12% въ годината отъ 23 априлий 1886 г. до исплащанieto имъ, сждебни и за водение дѣлото 248 лева и 24 ст. и разноска: по изпълнението.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2500 лева нагорѣ.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣпоменатото имущество, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми сутринъ частъ отъ 8—12 и отъ 2—5 послѣ пладнѣ, съ исключение на неписмѣтственитѣ дни.

Г. Орѣховаца, 23 май 1887 г.

Пом. сжд. приставъ: Абаджиевъ.

2—(1439)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 639.

Подписанный, пом. сждеб. приставъ при Търновский окр. сждъ на II участкъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 3033, издаденъ отъ Горнѣ-Орѣховский мирови сждия, на 14 ноемврий 1884 год. и съгласно ст. ст. 452, 455 и 465 отъ Времен. Сжд. Правила, обявямъ чрезъ настоящето си, че слѣдъ послѣдното трикратно публикуване, настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продава съ публично наддаване въ канцелярията ми въ г. Търново, недвижимото имущество на Еяю Мариновъ, отъ гр. Лѣсковецъ, а именно:

1) лозе въ Лѣсковското землище на мѣстността „Влакова могила“ около 1½ дюл., съ границы: Петко Мариновъ, Петко Неновъ, Х. Стамо Яковъ и пѣтъ; първоначална оцѣнка 900 гроша;

2) градина на сѣщото землище на „Слубела“ 1½ дюл., съ границы: Х. Янко Гайдовъ, Еяю Ивановъ и отъ двѣ страни пѣтъ; първоначална оцѣнка 800 гр.;

3) една четвъртъ часть отъ едно мѣсто за вадение камани въ сѣщото землище около 2 дюлюма, съ границы: Ив. Фалковъ, Нико Возниковъ и Иванъ Страшиловъ; първоначална оцѣнка 200 гроша;

4) лозе около 2 дюлюма, въ землището на село Арбанаси, на мѣстността „подъ-баира“, съ границы: Тодоръ Върбановъ и Върбанъ Тодоровъ; първоначална оцѣнка 500 гроша.

Деньтъ отъ като почва продажбата ще се означа въ вторитѣ обявления които ще се издадатъ за започване на мѣстото гдѣто ще се продава имота и ще се продължава 31 день.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Продаваемитѣ имущества не сж заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение исктъ на Стоянъ Заховъ, отъ гр. Лѣсковецъ, състоящъ 2800 гроша по записъ.

Желающитѣ да купятъ горѣпоменатитѣ имущества могатъ да се явяватъ и наддаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми въ г. Търново, съ исключение на неписмѣтственитѣ дни.

г. Търново, 28 май 1887 год.

Пом. сждеб. приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

2—(1440)—3

Търновский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 822.

Подписаний, Василь Абаджиевъ, пом. сжд. приставъ при Търновский окр. сждъ на III участъкъ, на основание исполнительный листъ №. 720, издаденъ отъ Тър. окр. сждъ на 26 февруарий 1886 година, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Сждеб. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаение, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава въ канцелярията ми въ г. Гор.-Орѣховица, недвижимото имущество на Моска К. Грънчаровъ, отъ г. Гор.-Орѣховица, а именно:

1) едно лозе находяще се въ землището на г. Гор.-Орѣховица, на мѣстността „калдарма“, около 4 дюл., съ граници: Братия Топалъ Георови, Х. Иванъ Еневъ, Х. Григоръ Кожухаръ, Филю Обрешковъ, Дим. Влаевъ и Х. Петко Келеша;

2) едно лозе въ сѣщото землище на мѣстността „Бѣлейка“, около 4 дюл., съ граници: Атанасъ Петковъ, Стеянъ Ахчията, пѣтъ и Христо Лазаровъ;

3) половинъ ракаджийска фабрика, находяща се въ г. Гор.-Орѣховица, съ граници: Лѣсковский пѣтъ, Дѣдо Колю Вѣлъ Сидеревъ, Георги Хайдудовъ, Баба Марковица и Иванъ Христакевъ, и

4) едно лозе находяще се въ землището на г. Гор.-Орѣховица, на мѣстността „турско“, 3 дюл., съ граници: Никола Петрушевъ, Стойко Памукчи и отгѣтника Моско К. Гранчаровъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 12.000 гроша на горѣ пазаренъ курсъ.

Помѣнатитъ имущества не сѣ продадени, нито заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Х. Савва Х. Христовъ, отъ Гор.-Орѣховица, настойникъ на непълновъзрастнитъ Иванъ и Донка С. Момчилови, отъ сѣщия градъ, и пълновъзрастний Никола С. Момчиловъ, отъ сѣщия градъ, състоящъ отъ 290 рубли, 78⁴⁰/₁₀₀ полуимпериала лихвитъ имъ по 1% на мѣсець отъ 7 мартъ 1884 година до окончателното имъ исплащане.

Желающитъ Г.г. да купятъ горѣпоменатитъ недвижими имущества, могатъ да наддаватъ всѣкидневн въ канцелярията ми сутринъ часътъ отъ 8—12 и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ, съ исключение на неприсѣжитвеннитъ дни.

г. Гор.-Орѣховица, 19 май 1887 год.

Пом. сждеб. приставъ: В. Абаджиевъ.

3—(1368)—3

ПОВѢСТКА

№ 486.

Подписаний, пом. сжд. приставъ при Търновский окр. сждъ на VI участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ №. 169, издаденъ отъ Търновский град. мирови сѣдя на 26 февруарий 1886 г., въ полза на Ахмедъ Хафузъ Есадовъ отъ г. Търново, противъ наследницитъ на покойний Шеихъ Мустафа Ефенди, а именно: жена му Хатидже и синъ му Мехмедъ изъ гр. В. Търново, по настоящемъ живущи въ г. Цариградъ (Турция), за

остатъкъ отъ суммата на горѣпоменатий исполнительный листъ състоящъ отъ 1.130 гроша и лихвитъ имъ, сждебни разноси 115 гроша и 75 лева и станалитъ по изпълненію до сега разноси 151 левъ и които има да послѣдвать, съгласно ст. 430 отъ Временнитъ Сждебни Правила, призовавамъ горѣпоменатитъ наследници Хатидже и Мехмедъ Шеихъ Мустафови, че отъ деньтъ на послѣдното публикуване настоящата повѣстка и до 15 дена да внесжтъ въ канцелярията ми лично или чрезъ свой поверенници горѣпредвиденитъ сумми съ лихвитъ и разносикитъ по изпълненію, въ противенъ случай ще постѣпя съгласно ст. 433 отъ сѣщитъ правила, къмъ описъ и продажба на слѣдующето недвижимо имущество, а именно:

Една кѣща находяща се въ г. Търново, мах. доля съ градина $\frac{1}{4}$ дюл., съ предѣли: П. Генко, Георги Стайковъ, Христо Кассабовъ и пѣтъ.

г. Търново, 27 май 1887 год.

Пом. сжд. приставъ: П. М. Гюлгелиевъ.

3—(1396)—3

Шуменский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 617.

Подписаний, П. Тоневъ, пом. сждебенъ приставъ при Шуменский окр. сждъ на III сждеб. участъкъ на основание исполнительный листъ подъ №. 3873, издаденъ отъ Османъ-Пазар. мирови сѣдя, презъ 1886 година, въ полза на Братой Господиновъ, изъ с. Върдунъ, живущъ въ с. Базирганъ, и съгласно ст. ст. 455, 456, 461, 462, 463, 464 и 465 отъ Временнитъ Сждебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаение, че отъ деньтъ на послѣдното му трикратно обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната продажъ на слѣдующето недвижимо имущество принадлежаще на Османъ Алиевъ Топалову, изъ село Базирганъ, а именно: двѣ кѣщи. 18 парчета ниви отъ 45 уврата, 3 парчета ливади 174 уврата, 5 парчета курий отъ 7 уврата, 2 хармански мѣста и 1 плѣвникъ, находящи се въ с. Базирганъ и землището му, срещу наплащане искътъ на истецътъ отъ 3 510 г. и сждебни разноси и воляние на дѣлото 350 гроша.

Горѣказанното имущество не е заложено на което първоначалната оцѣнка почнова изъ цѣло отъ 600 л. нагорѣ.

Желающитъ г-да, да ги купятъ, могатъ да идватъ въ канцелярията ми ежедневно въ присѣжитвеннитъ дни и часове отъ гдѣто могатъ да изучатъ подробно кѣшитъ отъ колко стаи състоятъ и съ каква принадлежностъ, мѣстността на нивитъ и корийтъ и да наддаватъ.

г. Османъ-Пазаръ, 22 май 1887 год.

Пом. сжд. приставъ: П. Тоневъ.

3—(1369)—3

Провадийский мирови сѣдя.

ПРИЗОВКА

№ 3268.

На основание ст. 20, 84 отъ Угловното Мирово Сждопроизводство и ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сжд. Пра-

вила, призовава се Юмеръ Османовъ, Татаринъ, халваджия, жит. изъ г. Варна, който се е отклонилъ отъ съдебното слѣдствие въ неизвѣстность, да се яви въ Провадийското мирово сѣдилище лично или чрезъ по-вѣренникъ, въ 6 мѣсеченъ срокъ отъ денѣтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за отговоръ по обвинението му въ случайно нараняване Мехмеда Салиевъ изъ г. Провадия. Въ случай на неявяване, ще се постѣпи съ дѣлото споредъ ст. 100 и 101 отъ Угловното Мирово Сѣдопроизводство.

Провадия, 18 май 1887 г.

Мировий сѣдия: К. Диковъ.

Секретарь: Ч. Ивановъ.

3—(1340)—3

Сливенский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1218.

Подписанный, Д. Ц. Лучниковъ, пом. сѣд. приставъ при Слив. окр. сѣдѣ, на III Ямболский участкъ, на основание исполнительния листъ подъ No. 1056, издаденъ отъ Слив. окр. сѣдѣ на 18 априлий 1887 год., въ полза на Димитръ Данчевъ отъ г. Сливенъ, противъ Райчо и Атанасъ Димитрови отъ с. Мусокоджалии, Ямб. околия, за искъ отъ 1340 гр. текущи, 3180 гр. стойността на 35 кила жито и зимница, 731 гр. и 54 ст. лихвата имъ до предявление иска и послѣдующитѣ по изпълнението и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, извѣстявамъ на интересующитѣ се лица, че слѣдъ 31 день отъ денѣтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Д. Вѣстникъ“ ще се произвежда въ канцелярията ми, въ г. Ямболъ, продаватъ на слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлежащи на длъжницитѣ, а именно:

1) нива, находяща се въ землището на с. Мусокоджалии, Ямб. околия, въ мѣстността „Енчевъ рѣтъ“, съ пространство около 36 дюл. и заграничена съ нивитѣ на Коля Ивановъ и Сѣббевица Джамбазовата, мѣрата и пѣтътъ, оцѣнена за 367½ лева;

2) нива въ същото землище, на мѣстността „Чаира“, съ пространство около 74 дюл. и една лека, заграничена съ нивитѣ на Тоти Миховъ, Мони Стояновъ и Гжрди Колевъ, оцѣнена за 445½ лева;

3) нива въ същото землище, на мѣстността „Текиря“, съ пространство около 15 дюлюма и двѣ леки и заграничена съ Текирската рѣка и нивитѣ на Коля Банколовъ и Димитръ Карапановъ, оцѣнена за 155 лева; и

4) лозе въ същото землище, на мѣстността „Лозята“, съ пространство около 2½ дюл. — 2500 кочана и заграничено съ лозята на Дино, Минко и Димитръ Георгеви и Стоянъ Руссевъ, оцѣнено за 450 лева.

За исключение нивата въ мѣстността „Текиря“, която споредъ заявлението на длъжника, била заложена на Ямб. земл. касса, другитѣ имущества сѣ свободни отъ всѣкаквъ залогъ.

Надаванията при продаватъ ще почнатъ отъ първоначалната имъ оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества, могатъ да надаватъ всѣкой присѣственъ день въ канцелярията ми, гдѣто ще иматъ на расположеение всичкитѣ книжа, относително тѣзи продавъ.

Ямболъ, 21 май 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Д. Ц. Лучниковъ.

3—(1345)—3

Ст.-Загорский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 601.

Подписанный, П. Ив. Стойчевъ, пом. сѣд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сѣдѣ, на III Чирп. участкъ, на основание исполнительния листъ подъ No. 1422, издаденъ отъ Чирп. мир. сѣдия, въ полза на Таню Ив. Маневъ отъ г. Чирпанъ, срещу Хушо Ив. Карагъзовъ отъ сѣщия градъ, за искъ на 16½ лири турски, то на основание ст. ст. 452, 454, 456, 457, 461, 463 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното му публикуване въ „Д. Вѣстникъ“ и до 31-дневенъ срокъ, ще продавамъ въ канцелярията си въ г. Чирпанъ, на публиченъ търгъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на отвѣтника, а именно:

1) половина къща, находяща се въ г. Чирпанъ, кварталъ „Джами-Атикъ“, построена отъ дървенъ материалъ, състояща отъ два етажа, отъ които въ горний етажъ има двѣ стаи, така сѣщо и въ долвий — има двѣ стаи, съ малкъ дворъ, съ врата, съ предѣли: останалата частъ отъ къщата и пѣтъ, оцѣнена за 16 лири турски.

Горнето имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на ищеца.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣпоменатото имущество, могатъ да се явятъ въ канцелярията ми въ г. Чирпанъ, въ присѣствени дни и часове, за да надаватъ и разглеждатъ формалноститѣ.

Чирпанъ, 22 май 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: П. Ив. Стойчевъ.

3—(1346)—3

Бургаский окръженъ сѣдѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1730.

Бургаский окр. сѣдѣ, съгласно ст. 850 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявява, че търси отклонившии се отъ съдебното дирение Шабанъ-оглу Дели Мустафа отъ с. Върбица, Османъ-Пазарска околия, обвиненъ въ кражба на добитъкъ и фалшифициране билети за продажба на добитъкъ. Отличителнитѣ чрти на обвиняемий сѣ: възраст 43 години, ръстъ високъ, тънъкъ, лице грапаво, очи сиви, мустаци руси, единътъ малко оскубанъ и брада рѣдка, подстригана, облѣченъ съ абени потури и салтамарка отъ синьо сукно.

Умоляватъ се прочее всички, които би узнали мѣстожителството на горѣпоменатий Шабанъ-оглу Дели Мустафа, да съобщатъ на най-близкитѣ полицейски и

административни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го пре-
проводатъ въ Бург. окр. сждъ.

Бургасъ, 22 май 1887 г.

Предсѣдатель: Т. Миковъ.

Секретарь: Мих. Ангеловъ.

3—(1356)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1708.

Бург. окр. сждъ, на основание ст. 850 отъ Врем. Сжд. Правила, търси отклонившия се отъ предварителното слѣдствие Димо Темелиевъ отъ с. Стоилово, (Турция, Мало-Търновска каза, Кърклийски Санджакъ), на 25 годишна възраст, ръстъ срѣденъ, пълненъ, лице възчерно, очи черни, мустаци малки и черни, коса черна и постригана, облѣченъ съ панталони отъ тъмно-сини боя, вълнена антерия, червенъ вълненъ поясъ и обути съ царвули и бѣли вълнени навуша, обвиняемъ въ разбойничествувание презъ 1886 г.

Умоляватъ се прочее всички, които би узнали мѣстожителството на горѣпоменатия Димо Темелиевъ, да съобщатъ на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го предадѣтъ въ горѣпоменатия сждъ.

Бургасъ, 21 май 1887 г.

Предсѣдатель: Т. Миковъ.

Секретарь: Мих. Ангеловъ.

3—(1357)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1729.

Бург. окр. сждъ, съгласно ст. 850 отъ Врем. Сжд. Правила, обявява, че търси отклонившия се отъ сѣдебното дирение Исмаилъ Х. Исмаилъ-оглу отъ с. Дискотна, Айтошка околия, обвиненъ въ убийството на Хюсеина Хюсеинъ-оглу, отъ сѣщото село. Отличителнитѣ черти на обвиняемия сж: коса, вежди, мустаци и брада кестанови, очи черни, носъ обикновенъ, ръстъ срѣденъ, възраст 30 годишна, облѣченъ съ черни потури, абени съ синъ гайтанъ, антерия, зеленъ поясъ и фесъ съ бѣлъ саржкъ.

Умоляватъ се прочее, всички които би узнали мѣстожителството на горѣпоменатия Исмаилъ Х. Исмаилъ-оглу, да съобщатъ на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го препроводатъ въ Бургаский окр. сждъ.

Бургасъ, 21 май 1887 г.

Предсѣдатель: Т. Миковъ.

Секретарь: Мих. Ангеловъ.

3—(1358)—3

Кюстендилский сѣдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 1529.

До г. Риджай Бегъ Мустафовъ, бившия жителъ Кюстендилский, а сега живущъ въ г. Вруса (Турция).

На основание изпълнителный листъ издаденъ отъ Кюстендилский мирови сждия на 26 мартъ настоящата г.

подъ №. 597, приканвамъ ви, господине, да се явите въ расстояние на 15 дни отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ г. Кюстендилъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ и заплатите за смѣтка на братия Никола и Христо Павлови, отъ г. Кюстендилъ, 40 лири турски и ляхвитѣ имъ отъ 23 януарий т. г. до конечното имъ исплащане по 40 пари на % на мѣсець и за сѣдебни разноси всичко 45 лева. Ако въ горѣдадения ви срокъ не внесете суммата, то слѣдъ истичанието му на 5 день ще пристапа къмъ описа и продажбата на къщата ви въ г. Кюстендилъ, до еврейската „Синагога“, между сѣстѣди: къщитѣ на Даудъ Бега, Братия Велчови и улица, която е подъ запоръ.

г. Кюстендилъ, 27 май 1887 год.

Сжд. приставъ: Хр. К. Стрѣхарский.

3—(1373)—3

Ловчанский окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 3011.

Ловчанский окр. сждъ призовава Ибрахимъ Х. Алиевъ, изъ гр. Ловечъ, да се яви въ сѣщия сждъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, съгласно съ ст. ст. 114 и 115 п. 3 отъ Временнитѣ Сѣдеб. Правила, за да отговаря на заявения срещу него искъ отъ Андрѣя Г. Вашовъ, изъ гр. Ловечъ, повѣренникъ на Петка Ивановъ Гозничанинъ изъ сѣщия градъ, за признаване продажба на една къща съ бахча въ г. Ловечъ или за връщане стойността имъ 2.500 лева.

Въ случай на неявяване, сждѣтъ ще разгледа дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила.

г. Ловечъ, 26 май 1887 год.

Пресѣдатель: В. Поповъ.

Подсекретарь: Ив. М. Костовъ.

3—(1375)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3014.

Ловчанский окр. сждъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, и съгласно опредѣлението му подъ № 220, станало въ распорѣдителното му засѣдание на 19 текущий, търси отклонившия се отъ предварителното дирение Радоя Панчовъ Минковъ, изъ с. Казачево, Ловчанска околия, обвиняемъ въ убийство и обиръ на Василь Марковъ и Хасанъ Чаушъ Юмеровъ, изъ с. Дамияново, Севлиеуска околия.

Отличителнитѣ бѣлези на поменатия Радоя Панчовъ Минковъ сж: 30 годишенъ, ръстъ високъ, очи жълтеникави, мустаци жълти малки, коса черна, облѣченъ съ селски черни дрѣхи, обути царвули и съ кужухъ отъ овчи кожи.

Умолява се всѣкой, който би узналъ мѣстопрѣбиванieto на поменатия обвиняемъ да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ да го пред-

ставятъ по установенний рѣдъ въ Ловчанский окръженъ сѣдъ.

г. Ловечъ, 26 май 1887 год.

Предсѣдатель: В. Поповъ.

Подсекретарь: Ив. М. Костовъ.

3—(1376)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 3023.

Ловчанский окр. сѣдъ, съгласно съ опредѣлението си подъ № 88, ставало въ распорѣднителното засѣданіе на 14 февруарий т. г. и на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Времен. Сждеб. Правила, обявява за всеобщо знаеніе, че търси отклонившии се отъ предварително дирение Нако Бадевъ, македонецъ, на когото родното мѣсто неизвѣстно, подозреваемъ въ три обира: първий на шосето близо до с. Микрѣ, вторий въ мѣстността „Димово-усои“, а третий въ мѣстото „чейка“, Радювенско помѣстие, въ които обира сѣ обрани: Австрийский Вице-Консулъ — Стразенский, Стойчо Иотовъ и Колю Краевъ, послѣднитѣ двама изъ с. Угърчинъ.

Отличителнитѣ бѣлези на Нако Бадевъ сѣ: 25—26 годишна възраст, рѣстъ срѣденъ, лице бѣло, мустаци малки руси, долната джука (бѣрна) малко пукната, калпакъ черъ съ червено дѣно, съ солдатска шинела, панталони отъ червенъ шейкъ, съ риза отъ сивъ карнобатски шейкъ, съ два кръста на гърди, опасанъ съ рѣмъкъ и обутъ съ чизми.

Поменатий сѣдъ умолява всѣкого, който би узналъ мѣстожителството на Бадева да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ Ловчанский окр. сѣдъ по установенний рѣдъ.

г. Ловечъ, 26 май 1887 год.

Предсѣдатель: В. Поповъ.

Подсекретарь: Ив. М. Костовъ.

3—(1377)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 3024.

Ловчанский окр. сѣдъ, съгласно съ опредѣлението си подъ № 77, станало въ распорѣднителното му засѣданіе на 7 февруарий т. г. и на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Времен. Сждебни Правила, обявява за всеобщо знаеніе, че търси отклонившии се отъ предварителното дирение: Маринъ Павловъ, отъ колибитѣ „Гурунюво“ и Яко Тодоровъ, отъ колибитѣ „Врѣзово“ (Тетевенска околия), първий обвиняемъ въ разбойничество и убийство, а вторий подозреваемъ за участникъ въ рѣченитѣ обиръ и убийство.

Отличителнитѣ бѣлези на Маринъ Павловъ сѣ: рѣстъ срѣденъ, 48—49 годишенъ, тѣлосложение пълно-красно, на поглѣдъ страшенъ, лице гранаво, черноокъ, вѣжди и мустаци черни голѣми, прошарени тукъ-тамъ съ бѣли косми, коса пробѣдела и кѣдрава, брада пробѣдела небръсната, съ потури, аба и антерия отъ черенъ шейкъ. Отличителнитѣ бѣлези на Яко Тодоровъ сѣ: рѣстъ срѣденъ, 21 годишенъ, тѣлосложение пълно, на лице: бѣлъ, червенъ и русъ, вѣжди и мустаци руси, коса руса и кѣдрава, шапки карнобатска, съ потури опети и горня дрѣха гайтанлия отъ сивъ шейкъ.

Поменатий сѣдъ умолява всѣкого, който би узналъ мѣстожителството на Павлова и Тодорова, да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да ги препратятъ въ Ловчанский окръженъ сѣдъ по установенний рѣдъ.

г. Ловечъ, 26 май 1887 год.

Предсѣдатель: В. Поповъ.

Подсекретарь: Ив. М. Костовъ.

3—(1378)—3

Ловчанский сждебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 986.

Подписаний, Г. Н. Промковъ, сждеб. приставъ при Ловчанский окръж. сѣдъ, на основание исполнительный листъ на Ловчанский мирови сѣдия отъ 23 августъ 1884 год. подъ №. 970, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще трае публичната проданъ съ наддавание на недвижимото имущество на Исмаилъ Адиль Савфетъ Х. Мустафовъ, отъ г. Ловечъ, състояще отъ:

1) бранище 150 дюл., въ Залковското землище, въ мѣстността називаема „Буковецъ“, съ предѣли: Мустафова кория, Хабабина, Сюлейманова и Драгашинова, и 2) бранище 350 дюлюма, въ същото землище, въ мѣстността називаема „попина шума“, съ предѣли: пѣтъ, Джартова кория, стрѣменъ пѣтъ и Съби Вълчовъ.

Това имущество не е заложено никому, а е собствено притежаніе на Исмаилъ Адиль Савфетъ Х. Мустафовъ, и ще се продаде за удовлетворение искъта на Михаила Хр. Радославовъ, отъ г. Ловечъ, повѣренникъ на Мустафа Мейзиновъ, отъ с. гр., състоящъ отъ 18.195 гроша и разносикѣ по изпълнението.

Наддаванието ще почне отъ първоначалнитѣ цѣни: първото бранище отъ 800 л., а второто отъ 1.600 лева.

Желающитѣ Г.г. да наддаватъ могатъ свободно да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присѣственъ день презъ поменатий срокъ, часътъ отъ 8 до 12 преди пладнѣ и отъ 2 до 5 послѣ пладнѣ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно да преглѣдватъ всичкитѣ книжа, относящи се до настоящата продажба.

г. Ловечъ, 23 май 1887 год.

Сѣд. приставъ: Г. Н. Промковъ.

3—(1374)—3

Плѣвенский сждебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 471.

Подписаний, Панайотъ Мотафовъ, сждебенъ приставъ при Плѣвенский окр. сѣдъ на I участъкъ, на основание исполнительный листъ, издаденъ отъ Плѣвенский мирови сѣдия на 30 май 1884 год. подъ №. 549, въ полза на Иванъ Гърковъ и Атанасъ Миндаликовъ отъ гр. Плѣвенъ, срещу Димитръ Геновъ отъ сѣщій

градъ за 4800 гроша, съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457, 461, 462, 463 и 465 отъ Времен. Сѣдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знаеніе, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ съ надаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующитѣ недвижими имущества находящи се въ г. Плѣвенъ и околността му, принадлежащи на отвѣтника Димитръ Геновъ за исплащаніе горѣпоменатия му дългъ, а именно:

1) една къща въ г. Плѣвенъ, съ двѣ отдѣлення, до нея друга къщичка на едно отдѣленіе, до първата къща на входната врата има и маза; едноетажни построени съ плетъ, а обмазани съ калъ, покрити съ керемиди, височина около 3 метра, съ дворъ около половинъ дюлюмъ и надъ къщата по баира градина около 3 дюл., съ граници: Тачо Димитровъ, Пенчо Андрѣевъ, пѣтъ и на баира Коно Бабокчията и втори пѣтъ, първоначално оцѣнена за 400 лева;

2) една градина на баира празна, около 4 дюлюма, съ граници: Георги Х. Костовъ, Даскалъ Петко Жгленченина, Антонъ Христовъ и байръ, първоначално оцѣнена за 100 лева.

Проданѣта на горѣописанитѣ имущества ще почне съ надаване отъ първоначалнитѣ имъ оцѣнки нагорѣ.

Желающитѣ г-да да купятъ продаваемитѣ се имущества, нѣка се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ всѣки присѣственъ день за да надаватъ и разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото.

г. Плѣвенъ, 27 май 1887 год.

Сѣдеб. пристагъ: П. Мотафовъ.

3—(1382)—3

Софійскій окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 2982.

Софійскій окр. сѣдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Времен. Сѣдеб. Правила, призовава Иванъ Михайловъ, бившій Софійскій жителъ, а сега живущъ въ гр. Цариградъ (Турция) да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдебната зала на този сѣдъ въ продължение на 4 мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения срещу му искъ отъ П. Драндаровъ, повѣренникъ на Александръ Настовъ, Софійскій жителъ, за неправилно продаване една къща отъ 420 наполеона.

г. София, 30 май 1887 год.

Подпредсѣдатель: Д. Икономовъ.

Подсекретаръ: В. Перфановъ.

3—(1390)—3

Анхиадскій мирови сѣдѣя.

ПРИЗОВКА

№ 136.

Анхиадскій мирови сѣдѣя, на основание ст. 115 п. отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Ксено-

фондъ и Сократи Д. Даулджи, жители Анхиадски, първий живущъ въ Кюстенджа (Романія), а послѣдний живущъ въ Цариградъ, наслѣдници на покойний Димитръ Даулджи, отъ гр. Анхиадо, да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на Анхиадското мир. сѣдилище, най късно слѣдъ четири мѣсеца отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на заявения срещу тѣхъ искъ отъ Анхиадо-Месемврийскій земледѣлческій касиеръ за 620 лева и 24 ст. по записъ.

Въ случай на неявка до означений срокъ, мирови сѣдѣя ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Анхиадо, 13 май 1887 год.

Анхиад. мир. сѣдѣя: Грънчаровъ.

Секретаръ: П. Стефановъ.

3—(1277)—3

Вратчанскій сѣдебенъ пристагъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 834.

Подписаний, Д. Капитановъ, пом. сѣдеб. пристагъ при Вратчанскій окр. сѣдъ на III Орханійскій участъкъ, на основание изпълнителния листъ подъ № 535, издаденъ отъ Орханійскій мирови сѣдѣя на 10 май 1886 год. въ полза на Герго Първановъ, отъ село Врачешъ, противъ Коло Петковъ, отъ сѣщото село за дългъ 600 лева, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 461 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знаеніе че слѣдъ трикратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ съ надаване слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Коло Петковъ, отъ с. Врачешъ, находящо се въ землищата на с. Врачешъ и Орханіе, а именно:

1) половина отъ нивата на „Гроздѣва бара“, отъ $\frac{1}{2}$ увратъ, съ сѣсѣди: Мино Геновъ, и пѣтъ, оцѣнена за 40 лева; 2) половина отъ нивата на „Манастирицето“, отъ 1 увратъ, съ сѣсѣди: Златъ Койчовъ и Златъ Цановъ, оцѣнена за 60 лева; 3) половина отъ нивата на „Грѣба“, отъ $2\frac{1}{2}$ лехи, съ сѣсѣди: Гешо Миновъ, Петръ Ивановъ и Никола Ивановъ, оцѣнена за 60 лева; 4) половина отъ нивата на „Скравенския пѣтъ“, $2\frac{1}{2}$ лехи, съ сѣсѣди: Пешо Христовъ и Златъ Цановъ, оцѣнена за 60 лева; 5) половина отъ нивата на „Касата Бадия“, $\frac{1}{2}$ увратъ, съ сѣсѣди: общинска гора и пасище, оцѣнена за 10 лева; 6) половина отъ нивата на „рѣка Ория“, отъ $1\frac{1}{2}$ леха, съ сѣсѣди: общинска гора, Тодоръ Дошоловъ, Никола Илчовъ и рѣката Ория, оцѣнена за 20 лева; 7) половина отъ нивата на „Чекалица“, отъ $\frac{1}{2}$ увратъ, съ сѣсѣди: Цено Велювъ, Тодоръ Ивановъ, рѣка и пѣтъ, оцѣнена за 40 лева; 8) половина отъ нивата на „Гетова Излѣкъ“, 1 леха, съ сѣсѣди: Кръстю Павловъ, Златъ Койчовъ, пѣтъ и ливада, оцѣнена за 20 лева; 9) половина отъ ливадата на „Шумнатецъ“, 3 лехи, съ сѣсѣди: Минко Геновъ, Тано Дековъ и долъ, оцѣнена за 30 лева; 10) половина отъ ливадата на „Конаревецъ“, $\frac{1}{2}$ увратъ, съ сѣсѣди: Златъ Койчовъ и Златъ Цановъ, оцѣнена за 30 лева, и 11) половина отъ нивата орница на „Дре-

ново Бърдо“, отъ $\frac{1}{2}$ увратъ, съ съсъди: Иванъ Крайчовъ и Тодоръ Паунковъ, оцѣнена за 10 лева.

Това имущество не подлежи на отчуждение и ще се продава за удовлетворение горѣпоменатия листъ съ разноските заедно.

Желающитѣ да го купятъ могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Орханіе, гдѣто вснчкитѣ книжа по продажбата ще бждатъ достъпни отъ 8—12 часа предъ и 2—5 послѣ пладнѣ освѣнъ въ неприсѣтственнитѣ дни и да наддаватъ. Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

г. Орханіе, 15 май 1887 год.

Пом. сжд. приставъ: Д. Капитановъ.

3—(1278)—3

Ст.-Загорский сждебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 553.

До г-на Сюлеманъ Бинтъ Абдула, отъ гр. Чирпанъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство.

Подписаний, П. Ив. Стойчевъ, пом. сждеб. приставъ при Старо-Загорский окр. сждъ на III Чирпанский участкъ, на основание исполнительный листъ № 809, издаденъ отъ Чирпанский мирови сждия на 6 май т. г. въ полза на Чирпанското гр. общ. управление за искъ на двѣ хиляди тридесетъ и седемъ гроша златни, лихвитѣ имъ по 12% на година начиная отъ датата на записѣтъ до исплащаніето на паритѣ, заедно съ разноските станали по воденіето и изпълненіето на дѣлото, приканвамъ ви да внесете доброволно рѣчената сума, отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата повѣска въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до двѣ недѣленъ срокъ, съобразно ст. 430 отъ Временнитѣ Сждебни Правила. Въ противенъ случай ще постѣпа спорѣдъ ст. 433 отъ сѣщитѣ правила къмъ описъ и продажба на къщата ви находяща се въ г. Чирпанъ махла „Кара-Ачъ“.

г. Чирпанъ, 9 май 1887 год.

Пом. сждеб. приставъ: П. Ив. Стойчевъ.

3—(1285)—3

Търновский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 538.

Подписаний, Ст. Н. Смиловъ, пом. сждеб. праставъ при Търновский окр. сждъ на II участкъ, на основание исполнительнитѣ листове подъ № № 939, 65 и 981, издадени отъ Търнов. град. мирови сждия, първий на 28 августъ 1886 год., вторий на 15 януарий т. г. и послѣдния на 10 септември 1886 год., и съгласно ст. ст. 452, 454 и 455 отъ Временнитѣ Сжд. Правила, обявявамъ чрезъ настоящето си, че слѣдъ послѣдното трикратно публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продава съ публично наддаване въ канцелярията ми въ гр. Търново, недвижимото имущество на Несибъ-Бей Рашидовъ, отъ гр. Търново, а именно:

1) нива въ землището на г. Лясковицъ, на „Гиранъ“, около 3 дѣл., съ граници: Несибъ-Бей, Статю и вада, първоначална оцѣнка 300 гроша;

2) една нива въ сѣщото землище и мѣстность около 2 дѣлюма, съ граници: Статю, Хаиріе, вада и язъ, първоначална оцѣнка 200 гроша.

3) градина въ сѣщото землище и мѣстность около $3\frac{3}{4}$ дѣлюма, съ граници: Несибъ-Бей, Хаиріе и вада, първоначална оцѣнка 500 гроша, и

4) нива въ сѣщото землище на мѣстносттата називаема „Мезарлъкъ-Тарлъси“, около $26\frac{1}{2}$ дѣлюма, съ граници: Атанасъ, Х. Вълчу, Хаиріе Ханжмъ и пѣтъ, първоначална оцѣнка 3.000 гроша.

Деньтъ отъ който почва продажбата, ще се означа въ вторичнитѣ обявления, които ще се издадатъ за залѣпване на мѣстото гдѣто ще се продава имота и ще се продължава 31 день.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 4.000 гроша нагорѣ.

Продаваемото се имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение исковитѣ на Белча Маневъ, отъ г. Търново, състоящъ отъ 1.274 гроша, на Елмазъ Люфя, отъ сѣщия градъ, състоящъ отъ 38 лири тур. и на Стефанъ С. Цоневъ, отъ г. Руссе, състоящъ отъ 54 рубли сребърни и лихвитѣ имъ, на които вискатели е пълномощникъ е Ахмедъ Ефенди Хафузъ Есадовъ, отъ гр. Търново.

Желающитѣ да купятъ горѣпоменатото имущество могатъ да се явяватъ и наддаватъ всѣкидневнъ въ канцелярията ми въ г. Търново, съ исклучение на неприсѣтственнитѣ дни.

г. Търново, 15 май 1887 год.

Пом. сждеб. приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

3—(1286)—3

Пловдивский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 528.

Подписаний, пом. на сждеб. приставъ при Пловдивский окр. сждъ на II Пловд-Овче-Хлъмский участкъ, М. Монежиковъ, обявявамъ, че на основание исполнительный листъ подъ № 2531, издаденъ отъ Овче-Хлъмский мировий сждия на 30 декември 1886 год., съ който Голѣмо-Конарската община е осждена да заплати на Иото Ив. Костовъ, 2.016 гроша текущи съ законата имъ лихва отъ 8 юлий 1885 год., до исплащаніето, както и 48 лева разноски, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 457 и 465 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продаватъ въ канцелярията ми въ г. Пловдивъ, слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлежащи на Голѣмо-Конарската община, а именно:

1) двѣ стаи и единъ ахъръ, находящи се въ село Голѣмо-Конаре, построени отъ дървенъ материалъ, покрити съ керемиди, съ предѣли: съ къщитѣ на Томо Кацаровъ, Минчо Мрънковъ и пѣтъ, оцѣнени 600 гр. текущи, и

2) единъ амбаръ до горѣписанитѣ двѣ стаи, между сѣщитѣ съсъди, оцѣненъ 1.500 гроша златни.

Тѣзи имущества не сѣ заложени никому и продажбата имъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да ги купятъ могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присѣтственъ день часа отъ 8 до 12 предъ обѣдъ и отъ 2 до 5 подиръ обѣдъ, за да преглеждатъ производството по продажбата и да наддаватъ.

г. Пловдивъ, 27 май 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: М. Монеджиковъ.

3—(1386)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 809

Подписаний, пом. сѣдеб. приставъ при Пловдивский окр. сѣдъ на I град. участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ No. 509, издаденъ отъ Пловдивский град. мирови сѣдия въ полза на Хр. Стояновъ, противъ наслѣдникатѣ Минко и Костадинъ Георгеви, за искъ двѣ хиляди деветстотинъ четиридесетъ гроша тек., ливхата имъ отъ 4 юлий 1885 год., и триста четиринадесетъ гроша тек. сѣдебни разности, и съгласно ст. ст. 452, 454, 460 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявявамъ, че послѣ трикратното обнародване настоящето въ „Дър. Вѣстникъ“, и до тридесетъ и единъ день, ще почне продажбата върху недвижимото имущество на отвѣтника, именно: една къща на единъ катъ, съ двѣ отдѣления отъ четири стаи и хашови, сградени отъ дома съ дворъ двѣ лѣхи, находяща се въ Пловдивъ, VI часть, съсѣдна: съ къщитѣ на Илия Стамболията, на Хр. Т. Вояджията и пѣтъ.

Описаното имущество е собствено на длъжницитѣ и е наслѣдство отъ родителитѣ имъ и не е заложено, нито е подъ запоръ отъ друго лице.

Желающитѣ да купятъ или наддаватъ, могатъ да се явятъ въ канцелярията ми всѣки день освѣтъ неприсѣтственитѣ дни, гдѣто ще сѣ достѣпни всѣкому книжката относително горнята продажба.

г. Пловдивъ, 27 май 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Димитровъ.

3—(1380)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 652.

Подписаний, Н. Хр. Мандражиевъ, помощ. сѣдебенъ приставъ при Пловд. окр. сѣдъ на III изпълнителный участъкъ, на основание изпълнителный листъ No. 51, издаденъ отъ бившето Конушко околийско сѣдилище на 23 ноември 1881 год., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ недвижимото имущество на Джелилъ Ефенди Исмаиловъ, отъ с. Кукленъ Конушка околия, състояще отъ една нива (ясакъ) въ Кукленско землище, мѣстността „Харманлъкъ-Алтж“, 20 дюл., съ страни: Абдулла Ефенди, Мустафа Шишко, Ибрахимъ Плава, Манолъ Тепузовъ, Аркъ и пѣтъ.

Това имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение иска на общината Долно Воденъ състоящъ отъ 72 лири турски, заедно съ сѣдебнитѣ и по изпълнението разности. Наддаването ще почне отъ първоначална оцѣнка 1.000 л. всѣки дюлюмъ 50 лева.

Желающитѣ да наддаватъ и купятъ това имущество могатъ се явява въ канцелярията ми презъ всичкитѣ присѣтствени дни.

г. Станимака, 26 май 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Н. Хр. Мандражиевъ.

3—(1383)—3

Силистренский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 443

Подписаний, Георги В. Илчовъ, пом. сѣд. приставъ при Силистренский окр. сѣдъ на Силистренский окол. участъкъ, съгласно съ ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ, че отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ, по наддаване, въ канцелярията ми при окр. сѣдъ въ г. Силистра, 100 уврата, отъ общинско училищната нива на с. Алфатаръ, находящи се въ землището на с. Алфатаръ „Дългитѣ-савовъ“, между съсѣди: пѣтътъ, който води отъ с. Алфатаръ, за с. Тотлакюй, остатъкътъ отъ общинската нива „Бейский-Чаиръ“, и праздно селско мѣсто отъ къмъ селото, и продавающа се за наплащане дълга на Алфатарското училищно настоятелство къмъ М. Юрдановъ, отъ гр. Силистра, по изпълнителный листъ на Силистренский мирови сѣдия No. 2342, отъ 29 декември 1886 год., който дългъ състои отъ 800 лева и разноститѣ по изпълнението.

Наддаването почва отъ първоначалната оцѣнка по 10 лева уврата.

Книжката по продажбата могатъ да се видятъ всѣкога въ канцелярията ми въ присѣтственитѣ дни и часове.

г. Силистра, 26 май 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Г. В. Илчовъ.

3—(1391)—3

Ст.-Загорский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 2739.

Съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врем. Сѣдебни Правила, Ст.-Загорский окр. сѣдъ призовава Амди Мустафовъ, отъ гр. Казанлъкъ, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ, да се представи предъ сѣщия сѣдъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на искътъ заявенъ срещу него отъ Димитра К. Икономовъ, изъ г. Казанлъкъ, въ качество повѣренникъ на Зейнебъ Ялмазъ Юмерова, изъ сѣщия градъ, за завладѣние недвижими имущества. Въ случай помѣнати Амди Мустафовъ, не се яви, то ще се постави съгласно ст. 281 п. 1 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила.

г. Стара-Загора, 23 май 1887 год.

Предсѣдателствующий: Г. Славовъ.

Пом. секретаръ: М. Н. Близнаковъ.

3—(1393)—3

Сливенский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1239.

Подписаний, Д. Ц. Лучниковъ, пом. съдебенъ приставъ при Сливенский окр. съдъ на III Ямболский участъкъ, на основание исполнительный листъ № 355, издаденъ отъ Ямболский мирови съдия, на 9 февруарий т. год. въ полза на свещ. Стоянъ Ивановъ, отъ село Ени-Махле, Ямболска околия, противъ общината на с. Башами, съща околия, представлявана отъ кмета и Видю Моневъ, за искъ отъ 3.642 гроша, разноситъ по водение дълото 220 гроша, послѣдующитъ по изпълнението и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Съдебни Правила, извѣстивамъ на интересующитъ се, че слѣдъ 31 день отъ день на послѣднѣто трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се произвежда въ канцелярията ми въ гр. Ямболъ, проданъта на слѣдующето недвижимо имущество:

1) една воденица, дулапкиня, съ единъ камъкъ, състояща отъ едно съ каменна основа и съ дъски нагоръ, покрито съ черепици, дълго 26, широко 18, високо отъ странитъ 14, отдолу 33 пети, а отгоръ равно съ повърхността на земята здаие, съ принадлежащото ѝ на около 40 кв. крачка празно мѣсто, дървенъ язь (бентъ) и 556 крачки дълга вада, находяща се въ отстрѣшната махала на с. Башалии, между: рѣката, дворогетъ на Митя Георгевъ, Желю Саббевъ и пжтъ.

Тъзи воденица е собствена на с. Башалии, свободна е отъ всѣкаквъ залогъ, а ще се продава за издължение дългътъ му по горѣпоменатий изпълнит. листъ. Наддаванията ще почнатъ отъ първоначалната оцѣнка 800 лева. Желаящитъ да я купатъ, могатъ да дохождатъ и наддаватъ всѣкой присѣтственъ день и часъ въ канцелярията ми.

г. Ямболъ, 27 май 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Д. Ц. Лучниковъ.

3—(1394)—3

Софийский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 406.

Подписаний, Х. Байкушевъ, пом. съдебенъ приставъ при Софийский окр. съдъ на Златишкий участъкъ, на основание исполнительный листъ No. 371, издаденъ отъ Златишкий мирови съдия на 4 мартъ т. г. въ полза А. Д. Казаковъ, отъ градъ Пирдопъ, повѣренникъ на Станчо П. Николовъ, отъ с. Лопенъ Тетевенска околия, за 4.303 $\frac{1}{2}$ гроша лихвата имъ по 12% годишно отъ 28 юлий 1887 год. до деня на исплащанието имъ, 50 л. адвокатско право, както и всичкитъ разноси, които ще послѣдватъ до окончателното издължение на този листъ и съгласно ст. ст. 452, 453, 454, 455, 456 и 465 отъ Временнитъ Съдебни Правила, съ това честь имамъ да обявя на интересующитъ се, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Дър-

жавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ слѣдующето недвижимо имущество притежание на дължника Васьо Доновъ, отъ г. Пирдопъ, а именно: една къща находяща се въ г. Пирдопъ, ул. „Комаровска“, при съсъди: отъ къмъ западъ къщата на В. Ганчовъ, югъ Гето Гинчовъ, истокъ Панчо Нестура и западъ общин. пжтъ, едноетажна съ дължина около 10 аршина, ширина 9 ар. и височина 4 аршина, построена отъ дървенъ материалъ съ една стая, единъ мутвакъ, едно килерче и единъ салонъ, подъ когото се намира зимникъ построенъ отъ камъкъ, при нея (къщата) е при съединена една отлаканъ, отдолу на която се намира яхъръ, съ дължина около 10 ар. ширина 7 ар. и височина, заедно съ яхъра, 7 ар. между къщата и отлаканата се намира единъ проходъ отъ вратата, на когото отгоре е направена една стая и мутвакъ, съ дължина около 10 ар. и ширина 3 $\frac{1}{2}$ ар. и височина 3 ар. предъ лицето на къщата и отлаканата се намира дворъ съ дължина около 18 ар. и ширина 16 аршина. На описаното тукъ имущество на дължника В. Доновъ, е наложено запоръ за обеспечение иска на Н. Ангеловъ, съгласно опредѣлението на Златишкий мирови съдия отъ 30 мартъ 1887 год. и ще се продава за исплащанне дългътъ на истецъ по споменжтй исполнительный листъ, а остатъка за удовлетворение иска по горнето опредѣление.

Наддавание ще почне отъ първоначалната оцѣнка 600 л.

Желаящитъ Г.г. да купатъ горнето имущество могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми, въ гр. Златица, всѣки присѣтственъ день часътъ отъ 9—12 сутрента и отъ 2—5 вечеръта гдѣто ще могатъ да преглеждатъ всичкитъ книжа по продажбата.

г. Златица, 28 май 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Х. Байкушевъ.

3—(1437)—3

Еленский мирови съдия.

ПРИЗОВКА

№ 4538.

Еленский мир. съдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Съд. Правила, призовава наслѣдницитъ на покойния Дочо Стояновъ, а именно: Стойко и Петко, жители отъ м. Мажлеци, с. Распоповца, Еленска околия, а по настоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ съдебната стая на повѣренното му съдилище послѣ 6 мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предъявения срещу тѣхъ искъ отъ Юрдана Златева и Михалица С. Гунева отъ г. Елена, за 1865 $\frac{1}{4}$ гр. по записъ.

Въ случай на неявявание, съдѣята ще постави на основание чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство.

Елена, 29 май 1887 г.

Мировий съдия: Д. Карагѣозовъ.

Секретарь: Антонъ Д. Геновъ.

3—(1414)—3